

Viziunea din Patmos

(Die Patmos Vision)

04. 12. 1960 seara, Jeffersonville, Indiana - SUA

W. M. Branham

Când am intrat în clădire, am fost așa de tare cuprins încât m-am gândit că răpirea a avut loc deja. Dar când am privit în jur și am văzut și alți oameni șezând aici, atunci am știut că nu s-a întâmplat încă. Duhul DOMNULUI a venit deseori peste noi, și asta este așa de plăcut.

Noi suntem așa de bucuroși să-i vedem pe mulți prieteni de-ai noștri în clădire.

Sunt așa de mulți, încât nu-i pot numi pe toți. Eu am observat că acum a intrat fratele Carpenter. El ne-a cununoscut și a devenit o binecuvântare prin slujba lui în adunarea aceasta. Noi suntem bucuroși că el și alți predicatori pot fi între noi astăzi.

Ieri seară mi s-a pus următoarea întrebare:

„Frate Branham, cele cinci fecioare neînțelepte din Matei 25 sunt rămășița Bisericii dintre neamuri? După cunoștința mea, cele cinci fecioare neînțelepte sunt mântuite, dar trebuie să treacă prin necazul cei mare. Este corect? Dacă da, care este țelul lor final? Pot fi ele oile care conform Matei 25, 33-34 vor fi despărțite de capre?”

Un cunoscător al Bibliei .. și eu cred că fecioarele neînțelepte sunt rămășița sămânței femeii, care respectă poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Hristos. O croitoreasă pune un tipar pe un material și taie afară ce nu are nevoie. Ceea ce rămâne este restul. Ea decide cum taie modelul. Ceea ce rămâne este restul.

Fiți atenți, sunt cinci fecioare înțelepte și cinci neînțelepte. Toate sunt fecioare și sunt din același material. Dar conform alegerii, Dumnezeu a ales Mireasa înainte de întemeierea lumii și a scris numele lor în cartea vieții Mielului jertfit. Dumnezeu nesfârșit a avut-o în plan înainte de a începe lumea. Câteodată folosim cuvântul ‚predestinat‘, dar în epoca în care trăim este o piatră de poticnire. În timpul martirilor a fost o mare mângâiere, căci ei credeau în aceasta. Dar acum au deviat de la aceasta și se învăța idei de învățătură în biserică. Aceasta s-a răspândit conform învățăturii calviniste în Anglia, astfel încât nu mai era nici o trezire, până când s-a ridicat John Wesley și a predicat despre har, prin care învățătura a fost adusă iarăși în echilibru. Dumnezeu va restabili întotdeauna echilibrul.

Fecioarele neînțelepte au rămas fără untdelemn. Lămpile lor s-au stins. Eu cred că ele vor fi aruncate în întuneric, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Dacă vreți să comparați cu notițele, aceasta se referă la necazul cei mare. Ele rămân și

trec prin necazul cel mare. Ce lecție! Dacă am avea numai timp să vorbim despre aceasta.

Gândiți-vă la aceasta! Eu am dat o indicație la început pentru cei care ascultă benzile. Eu spun aceste lucruri așa cum le văd și le cred eu că sunt corecte. Eu pot să spun numai ce cred. Eu nu vreau să jignesc pe nimeni. Noi trebuie să punem totul la o parte, să acceptăm ce este spus și să cercetăm Scriptura dacă este așa. În felul acesta procedăm cel mai bine. Mai ales în timpul și în națiunea aceasta, unde se învață tot felul de lucruri și oamenilor le este greu să înțeleagă ce este corect. Cu totul altfel este într-o zonă neprelucrată. Voi le spuneți, ei cred și rămân la aceasta.

Cineva vine cu ideea aceasta, un altul cu una nouă, și există aproximativ 900 de credințe diferite și fiecare învățătură este în contradicție cu cealaltă. Noi trebuie să recunoaștem cine are dreptate și cine nu. Pentru a stabili aceasta, trebuie să comparăm totul cu Biblia, căci deseori oamenii își spun propriile lor interpretări. Noi încercăm să facem tot posibilul ca să nu prezentăm interpretări omenești. Noi citim cum este scris și spunem cum este.

Eu am observat întotdeauna, că dacă acceptați ce spune El, va fi întotdeauna în concordanță cu Scriptura. Aceasta este ca la montarea unui joc puzzle. Mai întâi trebuie să vedeți modelul, înainte de a putea monta corect. Dacă nu, veți avea o vacă păscând în vârful unui copac. Noi vrem să-i predăm totul Duhului Sfânt, care a scris Biblia. Bărbații au fost îndemnați de Duhul Sfânt și au scris Biblia. Indiferent câtă școală aveți; fără Duhul Sfânt nu puteți înțelege. Isus i-a mulțumit lui Dumnezeu, că El le-a ascuns aceste lucruri înțelepților și celor pricepuți, și le-a descoperit pruncilor. Ucenicii au fost mai mult sau mai puțin școliți, în afară de Pavel. El a spus că trebuie să uite totul pentru a-L recunoaște pe Hristos. El le-a scris corintenilor: „N-am venit la voi cu o vorbire înaltă sau cu o înțelepciune ... Ca credința voastră să nu fie bazată pe înțelepciune omenească, ci pe puterea lui Dumnezeu.” Lucrările de credința urmau să aibe loc prin Duhul Sfânt conform Cuvântului lui Dumnezeu. De aceasta noi ținem tare. Înainte de a trece săptămâna aceasta, veți vedea că rămășița cea mică a ținut de aceasta în toate veacurile.

Eu mi-aș dori să avem mai mult timp pentru a trece prin toată Apocalipsa. Este o învățătură minunată în ea. Acum aproximativ douăzeci de ani, când Biserica a fost încă la început, am vorbit câteva luni din cartea Apocalipsei. Apoi îmi amintesc că am vorbit din cartea lui Iov. Eu am vorbit atât de mult din ea, până când o femeie mi-a scris și m-a întreat: „Frate Branham, nu vrei să-L mai iei jos pe Iov de pe mormanul de cenușă?” Eu am încercat să aflu prin ce greutate a trecut el până când a ajuns la punctul în care Duhul DOMNULUI a venit peste el. A fulgerat și a tunat când a venit Duhul peste proroc și el a văzut venirea DOMNULUI. Aceasta am vrut să accentuez. Eu am știut că pentru unii a fost

obositor. Și eu devin nervos când aud pe cineva că se joacă vorbind încoace și încolo. Dar poate Dumnezeu folosește persoana aceea pentru un anumit scop.

Acum ne întoarcem la rămășiță. Eu sper că acestei întrebări i-a fost dat un răspuns clar. Eu cred că și rămășița a fost aleasă de Dumnezeu. Dumnezeu a stabilit toate lucrurile înainte de întemeierea lumii pe baza științei Lui mai dinainte. Observați predestinația! Oamenilor le este ca un țepuș. Dar Dumnezeu în marea Lui atotștiință a hotărât pe Isus Hristos și Biserica înainte de întemeierea lumii. El a putut să stabilească sfârșitul înainte de început. În nesfârșirea Lui nu există nimic ce nu a știut. El a știut de fiecare găză care va fi vreodată pe pământ, de câte ori va clipi din ochi. Este imposibil să-L descrii pe Dumnezeu în nesfârșirea Lui.

Fiți atenți! Biblia spune dinainte că Antihristul va fi descoperit în ultimul timp pe pământ. Iubitul nostru frate Billy Graham a predicat ultima duminică un mesaj pentru timpul acesta, dar el totuși a spus: „Satana îi înșeală chiar și pe cei aleși.” Nu, nu este așa. Biblia spune că el ar înșela pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință, dar nu este posibil, pentru că Dumnezeu i-a ales înainte de întemeierea lumii. Isus Hristos este Mielul jertfit înainte de întemeierea lumii.

Ceea ce vrea să facă Dumnezeu și exprimă prin Cuvânt, nu poate fi schimbat niciodată, căci El este nesfârșit și Cuvântul Lui trebuie să se împlinească. Pământul pe care ne aflăm, a fost creat prin Cuvântul lui Dumnezeu. „*Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.*” (Evr. 11,3).

El a spus: „Să fie ... ! și a fost ...” Ce simplu este pentru Dumnezeu să vindece bolnavii, dacă El poate chema la viață o creațiune întreagă. Observați Cuvântul Său! Dacă am avea numai credință pentru a vedea ce este Cuvântul Său. Dar noi suntem așa de legați pământește, încurcați în gândurile noastre. Eu nu știu, dar noi am avut atâtea învățături diferite de la unii și de la alții, încât s-au încurcat toate. Dacă va puteți elibera vreodată de aceste lucruri și să vă întoarceți pentru a recunoaște că El este Dumnezeu și Cuvântul Său nu poate da greș ca și El însuși. Dacă dă greș Cuvântul, atunci dă greș Dumnezeu, și dacă dă greș Dumnezeu, atunci El nu este Dumnezeu. El nu poate da aici o făgăduință și dincolo să o schimbe. El trebuie să rămână la prima decizie, căci El este Dumnezeu. Numai un lucru cere El, să credem ce spune El, că El este adevărul și El o va împlini. O, ce minunat! Voi așteptați să se întâmple ceva spontan. Câteodată este nevoie numai de puțină credință. Poate nu se întâmplă imediat o minune, dar dacă țineți tare, El vă va trece prin aceasta. Rămâneți pe aceasta! El a spus: „*Dacă aveți credință cât o sămânță de muștar...*” care este cea mai mică sămânță. Ați observat vreodată că sămânță de muștar nu poate fi amestecată cu nimic? Nu poate fi încrucișată cu nimic. Dacă voi aveți numai un pic de credință, care nu este încrucișată cu

necredință sau cu alte dogme bisericești, ci rămâneți în Dumnezeu, atunci veți trece și prin ceață. Da, rămâneți tari în credință!

Biblia vorbește despre Antihristul din ultimele zile. Vedeți, cum se unesc bisericile. Antihristul îi înșală în ultimul timp pe toți de pe pământ, pe cei ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului jertfit înainte de întemeierea lumii.

Când a fost scris numele vostru în cartea vieții? - Înainte de a fi lumea, voi ați fost aleși să primiți Duhul Sfânt în epoca aceasta. Nimic nu ne poate despărți de aceasta. Dumnezeu nu își ia Cuvântul niciodată înapoi. Dumnezeu este nesfârșit. El nu vă dă Duhul Lui ca apoi să vă dea drumul. Ce ar fi aceasta? Aceasta se potrivește dacă ați primit într-adevăr Duhul Sfânt. Dați atenție ce spune Biblia: *„Nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* (Ef. 4, 30). Până când pecetluiți? Până la următoarea trezire? Nu, până în ziua răscumpărării.

Dacă este încărcat un vagon, acesta nu se închide până nu este controlat de inspector. Chiar dacă este plin, dar ceva este lejer, trebuie să fie încărcat din nou. Aceasta este cauza pentru care mulți dintre noi nu primesc Duhul Sfânt. Dacă vine inspectorul, el găsește multe lucruri lejere, de aceea el nu poate încă pecetlui.

Acum câțiva ani a venit un teolog mare la mine și a spus: „Eu vreau să te întreb ceva. Avraam a crezut în Dumnezeu și aceasta i-a fost socotit că neprihănire.” Eu am răspuns: „Așa este.” „Ce ar mai fi putut face el mai mult decât să creadă?” Eu am răspuns: „Mai mult nu a putut face.” El a întrebat: „De ce stăruie să se primească totuși Duhul Sfânt?” El era baptist și a întrebat: „Ce intenționezi cu Duhul Sfânt? Dacă cineva crede, atunci primește imediat Duhul Sfânt.”

Eu am spus: „Nu! Nu! TU aduci o contradicție în Sfânta Scriptură, care nu se contradice niciodată. Pavel a întrebat: „Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?” Este adevărat că Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam, Tatăl credinței. El a crezut în Dumnezeu și aceasta i-a fost socotit că neprihănire. *„Apoi a primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihăniri!”* Dacă El nu v-a pecetluit încă prin Duhul Sfânt, atunci El nu a primit încă credința voastră în El. Voi credeți că undeva mai sunt unele capete libere. Dacă este totul corect ordonat, atunci El vă pecetluiește cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării voastre. Este confirmarea lui Dumnezeu, că El a acceptat credința voastră în El.

Avraam a depus mărturie despre credință și Dumnezeu i-a dat tăierea împrejur ca semn că El l-a primit. Dacă voi îl acceptați pe Hristos ca Mântuitorul vostru personal, credeți în El și Îl rugați să curețe viața voastră, și El vine apoi cu Duhul Sfânt peste voi și vă dă semnul Duhului Sfânt, atunci voi sunteți pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre.

Un vagon este încărcat corect, închis și rămâne sigilat până la locul de destinație. Indiferent cine ar vrea să rupă sigilul, trebuie să fie pedepsit. El nu poate fi rupt. Este sigilat până la stația de destinație. Nimeni nu poate deschide pe drum și să arunce lucrurile încolo și înapoi.

Bisericile spun: „O, dogma! Asta nu este bine și cealaltă nu este bine...” Dar dacă Dumnezeu vă dă Duhul Sfânt, atunci este totul în ordine. Voi știți unde vă aflați și ce s-a întâmplat. Voi sunteți pecetluitți până în ziua răscumpărării voastre, până când alergarea voastră ia sfârșit. O, aceasta ar trebui să realizeze ca fiecare să creadă în Dumnezeu și să se ridice în puterea Duhului Sfânt.

Voi vă amintiți; fecioarele care nu au mai avut untdelemn în lămpi, nu au avut Duhul Sfânt. Așa este? În Biblie untdelemnul este un simbol al Duhului Sfânt. De aceea ungem bolnavii cu untdelemn. Este un simbol spre Duhul Sfânt. Pentru că nu a venit Duhul Sfânt peste ei, erau lipsiți. Când a venit Mirele, fecioarelor neînțelepte le lipsea untdelemnul. Vedeți, în epocile Bisericii au fost oameni buni, dar nu și-au muiat încă fitilul lor în untdelemn și nu stăteau în lumina stelei (mesagerului). Ei s-au separat. Lumina lor se stingea. Deja în timpul lui Pavel se spunea: „... *Ei au plecat de la noi pentru că nu au fost din mijlocul nostru.*” Deja în epoca Efes a început și merge până astăzi. Fiecare din epoci se extinde în cealaltă. La aceasta ne vom mai întoarce.

Vedeți, fecioarele neînțelepte vor fi afară, vor plânge și se vor văita. Am voie să vă spun, dragi prieteni. Când vin aici, de obicei mă rog pentru bolnavi într-un serviciu de vindecare așa cum o fac în toată țara. Dar acesta este timpul care l-am anunțat cu mult timp înainte. Încercați să cuprindeți! Noi vrem să fim cinstiți și sinceri unii cu alții. Noi ne aflăm acum în ultimele zile. Scumpii ‚Nazarineni‘ și ‚Pelerinii sfințirii‘ au dat greș cu toate că au avut sfințirea. Știți voi că Iuda Iscarioteanul a mers împreună cu El până acolo? Iuda a crezut în DOMNUL Isus Hristos și l-a acceptat ca Mântuitor. Conform Ioan 17, 17 și El a fost sfințit, căci Isus a spus: „*Tată, sfințește-i în adevăr. Cuvântul Tău este adevărul.*” Isus a fost Cuvântul. Conform Matei 10 ei au primit puterea să vindece bolnavi, să învie morții și să scoată draci. Ei au umblat prin toată țara, au scos draci, jubilau și-L slăveau pe Dumnezeu. Isus le-a spus: „*Să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.*” Iuda era cu El. Nu mult timp după aceea, Isus a fost răstignit.

Înainte de Rusalii și înainte de a se revărsa Duhul Sfânt, Iuda și-a arătat fața adevărată. El l-a tăgăduit pe Isus și a devenit un trădător. De acolo vine duhul acesta; deși Luther și Wesley au condus Biserica spre sfințire, ei trăiau curat și sfințiți, erau cei mai buni oameni - dar dacă este vorba despre primirea Duhului Sfânt, despre vorbirea în limbi, atunci ei spun: „Aceasta este de la Satana.” Prin aceasta ei hulesc pe Duhul Sfânt și se exclud pentru totdeauna. „*Oricine va vorbi*

împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”

Gândiți-vă la aceasta! Toți ucenicii vorbeau în limbi. Când a murit Isus Hristos pe cruce, El a vorbit în limbi. Dacă voi nu aveți nimic comun cu cei de aici și nu puteți fi prietenoși, cum va fi atunci acolo? Dacă aceștia sunt de la Satana, atunci și acei de atunci au fost. Vedeți voi, unde și-a arătat culoarea? Acolo sunt ele, fecioarele, cu o viață curată ca și celelalte. Eu mă refer acum la bisericile vechi, care au crezut într-adevăr în sfințire. Voi nu puteți arăta cu degetul spre ei, căci ei sunt așa de curați cum nu se poate mai bine. Ar fi bine dacă am trăi noi toți așa. Așa este. Voi trebuie să o faceți.

Noi știm că printre penticostali sunt și mulți imitatori. Așa este. Dar atâta timp cât există un dolar fals, noi știm că trebuie să existe și unul adevărat după care a fost făcut celălalt. Duhul Sfânt există într-adevăr, Cel care vorbește în limbi și face semne și minuni. De la Rusalii a fost așa până acum. Dar trebuie să fie și imitatorii. Femeile cu renume rău trebuie să fie pentru a scoate în evidență femeile adevărate. Noi trebuie să avem negura nopții, pentru a ne bucura de lumina minunată a soarelui. Voi trebuie să fiți bolnavi, pentru a vă bucura de sănătate. Acestea sunt contrastele existente. Aceste lucruri au fost întotdeauna și vor fi cât va ținea timpul.

Biserica s-a mișcat înspre această stare. Isus a spus în Matei 24 despre ultimele zile, că ambele duhuri vor fi așa de asemănătoare, încât dacă ar fi posibil ar fi înșelați chiar și cei aleși. Dar toți cei care au fost aleși înainte de întemeierea lumii, au viața veșnică. Viața veșnică nu o puteți pierde. Ea este veșnică la fel ca Dumnezeu. Voi nu puteți înceta să existați, așa cum nici Dumnezeu nu poate, căci voi sunteți o parte din Dumnezeu. Voi sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu, viața voastră a fost transformată. Voi sunteți o parte din Dumnezeu și aveți viața veșnică. O, eu Îl iubesc. Și voi Îl iubiți?

Cineva mi-a scris un bilețel cu o întrebare. Eu voi face ce voi putea mai bine pentru a răspunde, căci este important. Întrebarea sună astfel: „Este greșit dacă femeile depun mărturie, cântă, vorbesc în limbi, spun mesaje sau proorocesc în adunare?” Nu, nu este greșit, atâta timp cât se întâmplă în mod corect și ordonat. Biserica are o ordine. Modul corect pentru cei care vorbesc în limbi sau aduc mesaje, este ca ei să o facă înainte de predica. Niciodată în timpul predicii, căci Duhul Sfânt nu lucrează în același timp în două direcții. Pavel a ordonat totul. Dar totuși femeile au darul proorociei, al vorbirii în limbi și al tălmăcirii. Ele au toate acestea, dar a predica nu le-a fost dat. Ele nu au voie să fie predicatori. Lor le-a fost interzis să predice sau să învețe în biserică. Dar în ceea ce privește darurile, femeile pot avea unul din cele nouă daruri conform 1 Corinteni 12. Ele nu sunt în

sclavie ca să nu poată aduce mesajul lor. Vedeți, fiecare mesaj vine la timpul potrivit.

Dacă este cineva care vorbește în limbi fără tălmăci, atunci să tacă. Aceste mesaje se dau de obicei înainte de predica. Apoi vine proorocul sau predicatorul și Dumnezeu începe să lucreze prin el. După ce a terminat, vin din nou mesaje ca mai înainte. Întotdeauna în ordinea aceasta, și o femeie are acest drept.

Voi ați citit titlurile de pe prima pagină din ziar, că învățații catolici, protestanți și iudei lucrează împreună la o traducere comună pe care au așteptat-o de mult. Mai sunt unele lucruri pe care vreau să le studiez înainte de a spune ceva despre ele. Aceasta este despre ceea ce am vorbit deja și cum proorocește Scriptura pentru ultimele zile. Ei se unesc pentru a forma semnul fiarei. Ei încearcă, lucrează la aceasta și au acum cea mai bună posibilitate să o recomande. Stă totul la dispoziția lor. Din cauza aceasta aduc aceste mesaje profetice, căci eu cred că sunt pentru timpul acesta.

Veniți vă rog în fiecare seară la timp, ca să putem termina devreme. Măine seară începem cu epistola către Efeseni și vom vorbi până duminica următoare șapte seri la rând despre toate epistolele. Noi știm că ne așteaptă perle scumpe. Mie mi-a fost greu să aștept până a venit timpul. Eu le văd și Duhul hrănește poporul. Eu aș vrea să sar și să spun imediat tot, dar trebuie să mă rețin și să spun totul la timpul potrivit, pentru epoca respectivă. Dacă nu puteți să fiți aici, atunci luați-vă benzile, căci eu doresc să ajungă peste tot. Eu fac aceasta pentru că sunt condus în felul acesta de Duhul Sfânt. Din cauza aceasta o fac. Eu sunt convins că îi va ajuta Bisericii în zilele acestea. Gândiți-vă la aceasta! Ceasul în care nu ne vom mai putea avea aceste adunări, va veni în curând. Trebuie făcut acum când este timpul. Noi nu știm când va fi interzisă aceasta.

Unirea bisericilor va avea loc și vor forma căpetenia consiliului bisericesc. Există deja marea clădire - UN în care este reprezentată fiecare denominațiune. Va trebui să faceți parte din una din aceste denominațiuni, altfel veți fi aruncați afară. În timpul acela va trebui să ne arătăm culoarea. Noi trebuie să avem siguranță, nu să ghicim, ci „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!” pentru ceea ce vorbim. Biserica a fost întotdeauna în minoritate. Turma cea mică se întinde ca un fir roșu prin toată Biblia. Dar totuși ea este Biserica. Să nu uitați aceasta!

Încă ceva, înainte de a începe să citim. Azi dimineață am cercetat dumnezeirea sublimă a lui Isus Hristos. Dumnezeu ni l-a descoperit în dumnezeirea Lui azi dimineață, - marele , EU SUNT', nu ,Eu am fost'. ,EU SUNT' în toate timpurile. Noi am observat despre ce descoperire este vorba în primul capitol, - despre Isus Hristos. Mai întâi El se descoperă aici ca Dumnezeuul cerului. Nu ca un Dumnezeu trinitar, ci ca UN DUMNEZEU. Așa se descoperă El la începutul Apocalipsei. El o exprimă de patru ori în primul capitol, ca să nu greșim. Mai întâi voi trebuie să

recunoașteți aceasta. El nu este un prooroc, nu un Dumnezeu mic, El nu este un al doilea Dumnezeu; El este Dumnezeu. De aceea a fost dată descoperirea. În seara aceasta vom cerceta înfățișarea înșeptită a ființei Lui.

Ah, să ne ajute Dumnezeu în timp ce citim acest Cuvânt. Eu am studiat partea istorică, dar totuși am așteptat până când am primit pe podium inspirația, căci noi suntem în locuri cerești prin Isus Hristos. Duhul vostru, voi, sunteți aprinși de focul Duhului Sfânt care trece de la unul la celălalt, astfel marele trup al lui Isus Hristos este aprins de aceasta. În aceasta este descoperire.

Exact acolo a dat greș Biserica și a ajuns într-un haos. Adunării i-a fost luată binecuvântarea și a fost pusă numai pe podium. Dar Dumnezeu este Dumnezeu peste întreaga adunare. El lucrează în fiecare individ și locuiește în fiecare inimă. El îi dăruiește omului daruri și lucrează prin ele. Dacă Satana nu reușește un lucru, atunci el găsește altceva și încurcă totul, încât oamenii se împrăștie. Pavel a spus: „*Dacă s-ar aduna toată Biserica la un loc, și toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra și de cei fără daruri, sau necredincioși, n-ar zice ei că sunteți nebuni?*” Dacă vorbește cineva în limbi și una și cealaltă nu funcționează ordonat, atunci rămâne fără efect. El a spus: „*Dar dacă toți proorocesc, și intră vreun necredincios sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat de toți. Tainele inimii lui sunt descoperite, așa că va cădea cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu, și va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru. Când vă adunați laolaltă, dacă unul din voi are o cântare, altul o învățătură, altul o descoperire, altul o vorbă în altă limbă, altul o tălmăcire, toate să se facă spre zidirea sufletească.*”

Dumnezeu vorbește în limbi care nu ne sunt cunoscute, dar cineva tălmăcește; ceva anume este proorocit, apoi se împlinește așa cum a fost vestit printre voi prin Duhul DOMNULUI. Lăsați-ne să năzuim după aceasta, prieteni, și să menținem focul arzând.

Să ne rugăm înainte de a merge mai departe.

Dumnezeule Atotputernic, care L-ai înviat din morți pe DOMNUL Isus și ni L-ai prezentat ca Dumnezeuul infailibil al cerului. Noi îți mulțumim pentru aceasta, căci prezența Lui este cu noi zi de zi. Noi suntem așa de bucuroși în ceasul acesta al rătăcirii, când lumea nu mai știe ce să facă. Ei vor să se protejeze construind buncăre atomice. O, Dumnezeule, ei nu se pot ascunde de mânia Ta. O, DOAMNE, există numai un mijloc de vindecare. Noi suntem așa de bucuroși că l-am primit. „*Dacă voi vedea sângele, voi trece ocrotitor pe lângă voi.*” Noi suntem așa de bucuroși pentru protecția sângelui Mielului lui Dumnezeu, care este pentru noi mare Preot în măreție pe baza mărturiei noastre. Noi suntem așa de bucuroși că El este în seara aceasta cu noi, ca Cel care vorbește, Puternicul, Duhul Sfânt, Dătătorul vieții veșnice și al ungerii.

DOAMNE, Dumnezeul nostru, eu nu i-am chemat pe oameni sub acest acoperiș în numele oamenilor, ci în Numele lui Isus Hristos. Fie ca Duhul care a stăpânit trupul și gândirea Lui, să se pogoare și să dea inimilor noastre flămânde Cuvântul prin predică. Noi îi așteptăm. Noi ne rugăm în Numele Lui spre slava Sa. Amin.

În dimineața aceasta am prezentat, ca fundament al predicii, dumnezeirea lui Isus Hristos conform Apocalipsei, că Dumnezeu a fost descoperit în Hristos. Câți cred aceasta? Dumnezeu a fost descoperit în Hristos. Iehova descoperit în Hristos! Unde se descoperă Dumnezeu acum? În Biserica Lui, în poporul Său, în noi. Același Duh, aceleași lucrări, aceleași înștiințări, aceeași dragoste, aceeași iertare, aceeași răbdare, îndelungă răbdare, pace și bucurie; tot ce a fost în Hristos este în Biserică. Rețineți aceasta! Tot ce a fost în Dumnezeu, El a revărsat în Hristos. În El a locuit trupește plinătatea dumnezeirii. Tot ce a fost Hristos, El a revărsat totul în Biserică. Dumnezeu s-a făcut de cunoscut în trei feluri ca: Tată, Fiu și Duh Sfânt. Apocalipsa arată că nu sunt trei dumnezei, nici nu este împărțit în trei. El este unul și același Dumnezeu care s-a făcut de cunoscut ca Tată. El a fost în zilele Fiului omului, El este în zilele Duhului Sfânt. Nu trei persoane diferite, ci o persoană.

Unii oameni spun că El nu se compune din trei persoane, ci din trei personalități. Dar voi nu puteți fi o personalitate, fără să fiți o persoană. Voi nu puteți să despărțiți una de alta. Persoana are o personalitate. El este o persoană, o personalitate, același ieri, azi și în veci. Alfa și Omega, care este și care a fost și Cel care vine. El este totul. Eu iubesc aceasta.

Observați natura Lui, viața Lui, lucrările Sale! Să fie descoperit în această capelă ca în zilele Lui. Nu numai aici, ci în toată lumea. Eu sunt bucuros că este așa. Noi știm pe ce suntem bazați, căci același Duh lucrează în noi și ne lasă să știm că El este aici. Nu noi suntem, El este. Noi nu am putea face lucrurile acestea. Este Dumnezeu. El i-a permis lumii științifice să facă fotografiile. El este cu noi, în noi, peste noi și lucrător prin noi. O, aceasta este minunat!

O, ce descoperire minunată! Gândiți-vă la aceasta! Ea nu vine prin teologie, ci numai prin descoperire. Numai prin descoperire poate avea loc botezul în apă în Numele lui Isus Hristos. Numai prin descoperire putem vedea că Dumnezeu și Isus este aceeași persoană. Întreaga Biblie este zidită pe descoperire. Isus a spus: *„Pe aceasta piatră (descoperire duhovnicească) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”* Noi provocăm pe fiecare să ne arate unde a fost cineva botezat în Biblie sau la începutul istoriei Bisericii în Numele titlurilor ‚Tată, Fiu și Duh Sfânt‘, în afară de biserica catolică până în timpul lui Martin Luther. Apoi aceasta a fost preluată de biserica protestantă.

Fiți atenți, în timp ce intrăm în epocile Bisericii. Tot răul care a fost în prima Biserica, a trecut în următoarea. S-a mers mai departe, până când în ultimele zile să ajuns la decăderea totală. Tot răul a trecut prin toate epocile. Moise relatează că la început ambele vițe au început să crească. A venit prin Biserică și va fi descoperită în ultimele zile. Nu este de mirare că Biblia spune că cei care scapă de toate în ultimele zile sunt sfinți.

În timp ce noi vorbim despre descoperire, rugați-L pe Dumnezeu să vă dea descoperirea despre aceasta, căci numai prin descoperire puteți să recunoașteți. Numai prin descoperire puteți fi salvați. Chiar dacă aveți o minte înțeleaptă, voi puteți fi salvați numai atunci când va este descoperit. Nimeni nu poate zice Isus este DOMNUL, decât prin Duhul Sfânt. Așa spune Biblia (I Cor. 12,3). Nimeni nu poate zice că Isus Hristos este DOMNUL, până nu a primit Duhul Sfânt. El poate spune ce spune predicatorul, Biblia sau biserica, și este adevărat. Dar voi înșivă știți numai atunci când v-a fost descoperit prin Duhul Sfânt și când El a luat locuință în voi. Nu prin înțelegere rațională, ci numai prin Duhul Sfânt putem spune că Isus Hristos este DOMN.

Acum ei lucrează la o Biblie care le convine iudeilor, catolicilor și protestanților, deși ei sunt deosebiți ca ziua de noapte. Iudeii ar trebui să o știe mai bine. Dar este ceasul în care trebuie să se întâmple și totul decade. Noi nu putem opri toate acestea.

Noi putem duce lumina afară, chiar dacă trebuie să murim ca martiri, dacă se cere. Mulți vor trebui să o facă. Așa este scris în Biblie și așa se întâmplă.

În primul capitol se începe cu descoperirea lui Isus Hristos, cine este El. Isus Hristos este Dumnezeuul atotputernic. Noi știm aceasta. Câți cred? Spuneți Amin! Mulțumesc. El este Dumnezeuul atotputernic. El are un Nume. Acest Nume este singurul sub cer prin care putem fi mântuiți, Isus Hristos. Eu mă întreb de ce le este teamă de El la botezul în apă. Aceasta este din cauză că acest duh s-a furișat deja în epoca Smirna și a străpuns până în epoca întunecată. A fost făcut ca învățătură, care mai este și în timpul nostru. Observați în timpul acestei săptămâni cum sunt aduse la lumină aceste lucruri prin Biblie și istorie.

Lui Ioan i-a fost dat de la Hristos printr-un înger să descopere Bisericii: cele șapte stele din mână Lui dreaptă sunt cei șapte mesageri pentru cele șapte Biserici. Oricine primește vreodată un mesaj, va avea același mesaj adevărat de la început. Noi vom observa mai departe cum a lucrat Dumnezeu și cum a adus la iveală aceste lucruri într-un mod minunat. Voi veți jubila. Când am citit, trebuia să întrerup, să plâng și să mă plimb încolo și încoace. Eu am fost așa de bucuros că am recunoscut aceasta. Ce îndurător este Dumnezeu cu noi și ne lasă să vedem aceste lucruri în ceasul acesta în care trăim. Este așa cum a spus Isus: „*Un bărbat a vândut tot pentru a cumpăra o perlă.*” Voi dați toate lucrurile din lume și uitați

toate celelalte pentru a ajunge la aceasta. Voi aveți ancora acolo. A vedea descoperirea Cuvântului Său, este ancora pentru sufletul nostru .

Binecuvântați sunt cei care citesc, Dacă nu puteți citi, atunci sunteți binecuvântați dacă auziți cuvintele proorociei acestei cărți. Începe cu binecuvântarea pentru acei care sunt pregătiți să asculte când este citit. Dar blestemul vine peste oricine încearcă să ia sau să adauge ceva. Biblia îl descoperă clar pe Isus Hristos ca Atotputernicul Dumnezeu. Vai de cel care pune aceasta la o parte, căci este o descoperire. Întregul cuprins al descoperirii lui Dumnezeu este în ultima carte. Sunt ultimele Lui cuvinte. Fiecare descoperire care este în contradicție cu aceasta, este o proorocie falsă și nu de la Dumnezeu, căci acesta este adevărul. Gândiți-vă la aceasta! Este singura carte a descoperirii Lui proprii, singura carte pe care El și-a pus pecetea, și a exprimat binecuvântarea sau blestemul Lui. Binecuvântare pentru cei care o primesc, blestem pentru cei care nu o primesc.

Noi vom citi imediat de la versetul 9. Titlul temei noastre este „Viziunea din Patmos” care a fost dată între anii 95 și 96 d. Hr. Insula Patmos se află la circa 50 km de la coasta Asiei Mici în Marea Egee. Insula este față-n față cu orașul Efes, către care a fost trimis primul mesaj. Ioan a fost păstorul lor. Dacă privea de pe insula spre est, el vedea biserica lui care reprezintă prima epocă a Bisericii și către care a fost trimis primul mesaj. Ioan a primit mesajul în timpul când el era păstorul Bisericii din Efes.

În ce stare a fost insula în vremea aceea? Conform istoriei, ea a fost stâncoasă și plină de șerpi și scorpioni. Ea era de circa 50 km în circumferință. În timpul lui Ioan a fost folosită de romani pentru a-i exila pe infractori ca într-o închisoare. Ei erau aduși pe insulă și rămâneau acolo până la moarte.

Acum întrebarea: „Din ce cauză a fost Ioan acolo? - un om drept al lui Dumnezeu, cu un renume bun, un caracter bun, care nu a avut nici o vină. De ce a fost el acolo?” Biblia spune: „*Din cauza Cuvântului și a mărturiei lui Isus ...*” Ioan a fost luat, ultimul ucenic care a mai rămas și singurul care a murit de a moarte naturală. Înainte de a fi adus acolo, el a fost învinuit că este un vrăjitor. El a fost fiert 24 de ore într-un cazan cu ulei fără să se ardă. Voi nu puteți să fierbeți afară Duhul Sfânt, însuși Dumnezeu, dintr-un om. Lui nu i-a dăunat. Romanii spuneau: „El a vrăjit chiar și uleiul.” Ce poate gândi mintea omenească! Voi vedeți, ei ne denumesc cititori de gânduri, vrăjitori și Beelzebub. Vedeți voi de unde a venit acest duh vechi? Dar voi mai vedeți că Duhul adevărat a rămas în toate epocile. Douăzeci și patru de ore a fost fiert Ioan în ulei, fără să-L ucidă. O, Dumnezeu I-a înconjurat cu Duhul Sfânt. Lucrarea Lui nu era încă terminată. El a fost condamnat pe această insulă pentru doi ani. El a fost acolo singur cu Dumnezeu. În timpul acesta el a scris cartea Apocalipsei, cum i-a vestit-o îngerul

DOMNULUI. Când a terminat-o, s-a întors înapoi în Efes. Acolo el a murit și a fost îngropat.

În timpul acesta Biserica era foarte tare prigonită. În vers. 9 Ioan scrie: „Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz, la împărăție și la răbdarea lui Isus Hristos, mă aflu în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.”

El a luat Cuvântul lui Dumnezeu și l-a dovedit ca adevărat. Hristos a mărturisit că este corect. Acolo o vedeți! Cuvântul lui Dumnezeu i-a fost descoperit; o dovadă că el a fost slujitorul lui Dumnezeu. Ei nu puteau să tăgăduiască aceasta. De aceea ei au spus că este un vrăjitor, că el nu a vrăjit numai uleiul, ci și oamenii care au fost vindecați și că el este un ghicitor. Ei l-au însemnat ca om rău cu un duh rău. De aceea ei l-au exilat acolo. Ei ziceau că el este periculos pentru societate. Dar el a făcut numai voia lui Dumnezeu. Prin toate aceste situații Dumnezeu a urmărit numai un scop.

Atâta timp cât sfinții prigonii au venit mereu la el cu toate problemele și-l întrebau, Dumnezeu nu putea să-L folosească exclusiv. Ioan a fost un prooroc. Asta știm. Ei îi puneau întrebări. Astfel Dumnezeu a permis ca el să fie exilat de conducerea romană pe insulă. El a spus: „Eu vreau să-ți arăt ce se va întâmpla în scurt timp.” El a fost ultimul apostol care a mai rămas să relateze despre aceasta. În anii 95-96 d. Hr. el a fost pe insula Patmos și a scris totul. „*Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz...*”

El nu a vorbit despre necazul cel mare, căci acesta nu a fost și nu va veni atâta timp cât este Biserica aici. Necazul cel mare vine peste iudei, nu peste Biserică. Este vorba despre necazul cel mare.

În vers. 10 scrie: „În ziua DOMNULUI eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe.”

„În ziua DOMNULUI eram în Duhul” dacă voi nu sunteți în Duhul, nu puteți face nimic. Dumnezeu nu vă poate folosi. Toate ostenele voastre sunt zadarnice, până nu sunteți în Duhul. Pavel a spus: „Eu vreau să cânt în Duhul și eu vreau să mă rog în Duhul.” Dacă se întâmplă ceva bun prin voi, atunci este descoperit prin Duhul și este confirmat prin Cuvânt și aduce rezultate. Dacă este făgăduit în Cuvânt, că după ce ne pocăim și ne botezăm în Numele lui Isus Hristos, vom primi darul Duhului Sfânt, atunci trebuie mai întâi să ne pocăim. Nouă ne este descoperit că este adevărat. Apoi ne botezăm în Numele lui Isus Hristos. Rezultatul este atunci că vom primi Duhul Sfânt.

Dacă este cineva bolnav, așa a făgăduit El, atunci bătrânii Bisericii să se roage pentru el și să-l ungă cu untdelemn, și rugăciunea îi va ajuta bolnavului.

”DOAMNE, eu cred. Eu urmez indicațiile Tale, bătrânii se roagă pentru mine și mă vor unge. Asta voi face. Prin aceasta sunt ajutat.”

Voi spuneți: „Eu nu simt încă mai bine.” Dar Isus este Mielul jertfit al lui Dumnezeu, destinat pentru aceasta înainte de întemeierea lumii. Pentru Dumnezeu este totul deja făcut. Deși eu și voi nu am fost încă aici, numele noastre au fost scrise în cartea vieții înainte de întemeierea lumii. Ce spune Dumnezeu trebuie să se întâmple. Dacă voi împliniți condițiile lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu se va descoperi și se va îngriji de restul. Voi puteți să mergeți înainte, căci lucrarea este împlinită. Nu este minunat? Spuneți-i numai lui Dumnezeu, și Dumnezeu răspunde: „Faceți asta!”, și astfel voi o faceți. Dacă El spune: „Fă cealaltă!”, astfel voi o faceți. Satana spune: „El întârzie!”. Asta nu contează.

Daniel s-a rugat douăzeci și una de zile până când a venit îngerul la el. El nu a fost descurajat. El a știut că va veni. El pur și simplu a așteptat până s-a întâmplat. Așa este dacă ați primit credința. Dacă continuăm așa, atunci putem avea o slujba de vindecare prin credință. Dar noi dorim o slujba de vindecare a sufletului nostru, pentru ca interiorul să fie vindecat, căci aceasta va rămâne; viața veșnică. Viața veșnică nu trece, rămâne pentru totdeauna.

Ioan era în Duhul înainte de a se întâmpla ceva. El relatează că pe insula Patmos a auzit mai întâi o voce. Apoi a văzut toate celelalte lucruri. Înainte să se întâmple ceva, el era în Duhul. Fiți atenți cum accentuează Biblia aceasta. El era în Duhul. O, aceasta este minunat. „Eu am fost în Duhul în ziua DOMNULUI.” În care zi? - în ziua DOMNULUI. Despre aceasta se discută. Noi vrem să clarificăm aceasta imediat.

Așa cum am spus deja azi dimineață, există unii care sunt de părere că descoperirea din Evanghelia lui Matei se referă la Petru și că biserica a fost zidită pe Petru care a fost primul papă. Cum putea să fie el primul papă, dacă a fost căsătorit? Se spune că Petru s-a dus la Roma și a fost îngropat acolo. Arătați-mi unde relatează

istoria că Petru s-a dus vreodată la Roma. Pavel a fost acolo, dar Petru nu a fost.

Noi vedem ce lucruri se strecoară. Și astăzi mai există locuri unde se spune: „Acolo se afla un cui care a fost în mâna Lui.” Știți voi că, conform relatărilor autentice, ei au nouăsprezece cuie? Ei au oase și bucăți de haine pe care le ating și le manipulează. Nouă nu ne trebuie aceste lucruri. Hristos este viu. El este în noi. Nu un cui, sau o bucată de haină sau un os, El este Dumnezeul cel viu care locuiește și se descoperă în noi. Noi avem numai cina ca amintire a morții Sale. Hristos este cu noi și în noi. Aceasta este ceea ce vrem să arătăm lumii, măreția

Duhului Sfânt. Asta o vom scoate în evidență până când se stinge lumina. Vedeți, noi am ales partea aceasta a drumului.

Eu am încercat întotdeauna să am această poziție, și DOMNUL mi-a descoperit întotdeauna. Există o extremă sau cealaltă, dar adevărul se află pe mijlocul drumului. Ați observat ce a spus proorocul Isaia în cap. 35: *„Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea Sfântă: nici un om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.”* (vers. 8). Vedeți, nu va fi numai o cale croită, ci o cale sfântă. Este calea înaltă, - calea sfântă.

Fiecare drum care a fost construit corect, este mai ridicat în mijloc și pe margini mai jos pentru ca mizeria să fie spălată în jos. Dacă cineva vine într-adevăr la Hristos, atunci el își îndreaptă atenția spre El. Dacă el este sentimental, atunci devine fanatic. Dacă este rece, atunci oscilează pe partea cealaltă. El este rece ca un castravete. El gândește rațional. Dar lucrul principal este să rămâneți pe mijlocul drumului, cu atâta Duh în voi încât El să vă mențină calzi și să vă miște înainte în această cunoștință, să rămâneți ascultători în Duhul și să înaintați în Duhul. Nu mai devreme și nici mai târziu, ci așa cum vă mișcă Duhul.

Biserica catolică spune că Petru a fost stâncă descoperirii. Biserica protestantă spune că a fost Hristos. Dar Biblia învață că a fost descoperirea care a dat-o Dumnezeu despre Hristos. *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”* Dar Isus i-a răspuns: *„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl din ceruri.”* Tu nu ai fost învățat de un om, nici în seminar, în nici o mănăstire sau altundeva, ci Tatăl Meu din ceruri ți-a descoperit. *„Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră (nu pe tine) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”*

Și despre aceasta (ziua DOMNULUI) sunt două idei diferite. Dacă nu am dreptate, Dumnezeu să mă ierte, dar eu nu pot fi de acord cu adventiștii când spun că ziua a șaptea este ziua DOMNULUI. Mulți dintre frații-adventiști susțin că Sabatul este numit ‚ziua DOMNULUI‘. Biserica creștină numește duminica, prima zi din săptămână, ca ‚ziua DOMNULUI‘. Noi observăm cât de des este denumită duminica ‚ziua DOMNULUI‘ în bisericile protestante. Aceasta nu este conform Scripturii. Duminică este prima zi din săptămână, conform Bibliei, nu ‚ziua DOMNULUI‘, și nici Sabatul. Este imposibil ca ‚ziua DOMNULUI‘ să fie una din aceste două zile, căci Ioan a avut nevoie de doi ani pentru a scrie Apocalipsa. În timpul acela au trecut multe Sabate și duminici. Apocalipsa a fost scrisă în anii 95-96 d. Hr.

Ioan a fost în Duhul în ‚ziua DOMNULUI‘. ‚Ziua DOMNULUI‘ este exact ceea ce se spune. Ioan a fost în Duhul în ‚ziua DOMNULUI‘. Aceasta este ‚ziua omului‘. ‚Ziua DOMNULUI‘ va veni. În Scriptură găsim că el a fost luat sus în

Duhul în „ziua DOMNULUI”. Amin! Așa este. Vedeți, el se afla în „ziua DOMNULUI”. Biblia vorbește în multe locuri despre „ziua DOMNULUI”. Noi vom mai vedea aceasta. Nouă nu ne este interzis să ținem Sabatul sau o altă zi anumită. Noi nu avem poruncă în Noul Testament să ținem sâmbăta ca Sabat, și noi nu avem în Noul Testament poruncă să ținem prima zi (duminica) ca Sabat. Noi citim Evrei 4,8: *„Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.”* Așa este. *„Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.”* Noi care credem, am intrat în odihna Lui și ne odihnim de lucrările noastre, așa cum s-a odihnit Ioan de ale sale. Fiți atenți! O, slavă DOMNULUI! Eu mă simt așa de bine, încât o iau înainte.

Dumnezeu a creat pământul în șase zile iar în șaptea zi s-a odihnit și nu s-a întors încă o dată pentru a mai crea o lume. El a dat aceasta oamenilor ca amintire dar voi nu o puteți ține acum. Dacă aici este Sabat, atunci pe partea cealaltă a pământului este duminica. Acesta le-a fost dat oamenilor, poporului Israel, pentru un anumit timp. Dar pentru poporul lui Dumnezeu mai este încă o odihnă de Sabat. Eu citesc din Evrei 4, 6-10: *„Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în odihna aceasta, și pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea, din pricina neascultării lor; El hotărăște din nou o zi: ‚Astăzi,‘ - zicând, în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: ‚Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!‘ Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi. Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum s-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”*

Noi nu începem în fiecare săptămână de la început, ci am intrat în odihnă. Isus a spus în predica de pe munte: *„Ați auzit că li s-a zis celor din vechime: ‚Să nu ucizi; oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecării .. Dar Eu vă spun că ori și cine se mânie pe fratele sau, va cădea sub pedeapsa judecării ...’”* (Mat. 5). Aceasta este deja ucidere. *„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: ‚Să nu preacurvești.‘ Dar Eu vă spun că ori și cine se uită la o femeie, că s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.”*

Toate aceste lucruri au fost umbre până a venit realitatea. Isus le-a spus oamenilor: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea ușoară.”*

„Voi care ați fost trudiți și împovărați ani de zile, Eu vreau să vă dau odihna. Eu vă iau sarcina păcatelor, iau locuință în voi și vă dau odihnă deplină și pace.” Ce este aceasta odihnă? Noi vrem să știm asta. Unii spun: „Aderă la o biserică.” Nu! Alții spun: „Deveniți membri la noi.” Nu! Un botez oarecare? Nu! Ce este atunci?

Vreți să știți acum sau durează prea mult pentru voi? Voi vreți să știți ce a văzut Ioan. În ce zi a fost El în Duhul?

Unde s-a dus Isus când și-a încheiat lucrarea pe pământ și a murit? Să citim Isaia 28, 8 și să vedem ce a proorocit proorocul cu șapte sute doisprezece ani înaintea. Câți vor să știe ce este adevăratul Sabat, odihna adevărată? Aici este. Proorocul a spus-o și eu vă voi arăta când s-a întâmplat (Isa. 28, 8). *„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat. Ei zic: ‚Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături?’”* Pe cine vreți să învățați astăzi înțelepciunea? Cine a auzit astăzi predica minunată a predicatorului Billy Graham? El a spus că oamenii cred minciuna pentru a se justifica, acceptând că procedează corect. El a spus: „Publicul american are următoarea lozincă: ‚Filtrul unui bărbat înțelept și țigara fumătorului!” El acceptă minciuna lui Satana, în loc să-l facă nebun, ceea ce și este în realitate. În loc de aceasta ei respiră minciuna în plămâniilor lor. Ei sunt nebuni, nu bărbați înțelepți cu un filtru. Așa ceva nu există. Un bărbat înțelept nu fumează deloc.

Se spune că viața fără o anumită marcă de țigări, nu este nimic. Eu spun că nu există viață în afară de Hristos. Aceasta este viața adevărată. De ce beau și fumează bărbații și femeile? Ei încearcă să-și potolească setea care a pus-o Dumnezeu în ei, ca să înseteze după El. Ei încearcă să o potolească cu lucrurile acestei lumi. De aceea avem noi toate aceste lucruri. Oamenii se comporta astfel, pentru că ei încearcă să-și potolească setea după Dumnezeu care este în ei. Satana le dă moartea în loc de viața pe care o caută. Toate mesele sunt pline de vărsături. Chiar și predicatorii spun: „Nu este rău dacă te distrezi puțin.” Așa ceva nu există. *„Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii înțărcați de curând, luați de la țâță?”*

„Căci dă învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo. Ei bine! Prin niște oameni cu buze bălbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia DOMNUL. El îi zicea: ‚Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!’ Dar ei n-au vrut să asculte.”

Nu a ține Sabatul, ci odihna pentru cei obosiți, așa cum a zis Isus: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.”* Aceasta este învierea, dar ei nu au vrut să asculte.

Când s-a întâmplat aceasta? Sute de ani mai târziu, în ziua de rusalii când s-a pogorât Duhul Sfânt, iar ei au vorbit cu buze bălbâitoare în alte limbi și Duhul Sfânt le-a cuprins viața. Ei au încetat cu toate lucrurile lumești și au intrat în odihna lui Hristos. Așa este scris în Evrei 4,10: *„Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”* El se odihnește și noi am intrat cu El în odihna Lui și am încheiat cu lucrările lumești. Aici aveți Sabatul adevărat, corect!

Ioan a fost ridicat și a intrat în duhul Sabatului, a fost dus de Duhul Sfânt până în ziua DOMNULUI. De ce mai avem războaie și unele greutăți? De ce este o națiune împotriva altei națiuni? Isus, împăratul vieții, a venit, dar ei L-au ucis.

Mereu se aude povestea despre Moș Gerilă și toate aceste lucruri care nu sunt decât tradiții păgâne. Ele provin din biserica catolică. Oamenii își dăruiesc cadouri scumpe unii altora. Acesta este păgânism. Crăciunul este o zi de închinare. Și să vă mai spun, Hristos nu este născut în decembrie. Asta nu a putut să fie. Dacă ați fost în Iudea, atunci știți că acolo munții sunt acoperiți cu mai multă zăpadă ca aici în acea perioadă a anului. El este născut în aprilie, când toată natura înflorește. Aceasta este o tradiție. De ce o facem atunci? Pentru că urmăm tradițiile oamenilor, în loc de poruncile lui Dumnezeu. Ei fac o zi plină de ceremonie. Este o rușine să se facă așa ceva. O ceremonie păgână. Când a avut vreodată de-a face Moș Gerilă cu Isus Hristos? Când au avut ceva de-a face iepurii sau ouăle de Paști cu învierea lui Isus Hristos? Nu vedeți că acestea sunt numai afaceri? Acesta este și motivul pentru care ei vând oamenilor toate aceste discuri cu rock-an'-roll și tablouri murdare, care au o cerință după aceste nebunii. Aceasta este pentru că în inima lor este ceva pe dos. Ei nu au intrat încă în odihna lui Dumnezeu și de aceea ei nu au încetat cu aceste lucruri. Dacă ei intră aici și primesc Duhul Sfânt, atunci ei încetează cu toate lucrurile lumești.

Dumnezeu l-a luat pe Ioan sus. Eu nu cred că el a fost în al treilea cer ca Pavel când a văzut aceste lucruri. Duhul Sfânt mi-a arătat aceasta acum câteva săptămâni. Mie îmi era frică de moarte. Duhul Sfânt m-a luat dincolo și mi-a arătat ce este. Voi ați auzit mărturia mea. Când am venit înapoi, am putut striga: „Unde îți este boldul, moarte?” Eu am fost luat pentru a vedea dincolo de perdeaua timpului. El m-a lăsat să mă întorc ca să vă relatez că noi nu vom fi acolo ca niște fantome sau duhuri, ci bărbați și femei pentru totdeauna tineri, nu vom muri niciodată, niciodată bolnavi. Aceasta ne așteaptă după perdea. Moartea nu poate face altceva decât să ne ia dincolo.

Ioan a fost răpit în Duhul de pe insula Patmos în ‚ziua DOMNULUI‘. Aceasta este ‚ziua omului‘. Acum se mai luptă. Dar ‚ziua DOMNULUI‘ va veni când toate împărățiile vor fi supuse DOMNULUI Isus Hristos. Marea Împărăție de 1000 de ani va avea loc.

Ziua DOMNULUI, ziua venirii Lui, a judecării Lui, - aceasta va fi ‚ziua DOMNULUI‘. Aceasta este ziua omului. De aceea ei se comporta cu voi cum vor. Dar timpul va veni când ei nu vă vor mai numi fanatici și nebuni sfinți, cum o fac acum. Ei vor urla și vor plânge și vor cădea la picioarele voastre. Conform Maleahi 4, neprihăniții vor călca pe cenușa celor răi, din care nu va mai rămâne nici rădăcina, nici ramura. Așa spune Biblia.

În Duhul el a fost în ziua DOMNULUI. Ce s-a întâmplat mai întâi când a fost dus în ziua DOMNULUI? „... Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe ...”

Mai întâi voi trebuie să fiți în Duhul. Cum putem avea parte de aceste descoperiri? Veniți în Duhul! Cum puteți să primiți Duhul Sfânt? Veniți în Duhul! Fiți în Duhul! Când v-ați dus ca păcătoși la dans, erați în duhul acela. Voi ați bătut din palme, v-ați mișcat picioarele. Voi v-ați dat jos pălăria și ați dansat. Voi v-ați comportat nebunește. Voi ați fost în duhul acela. Vă puteți închipui cum vine un dușman al dansului și spune: „Noi vom avea un timp frumos.” Imediat s-ar spune: „O, tu sfântule, pleacă de aici,” Dacă priviți un joc de baschet și cineva a făcut ceva special, atunci voi nu ședeți indiferenți acolo și spuneți: „Asta a fost bine.” Voi nu ați fi atunci un fan pentru baschet și nu ați fi în duhul jocului. Dacă cineva dă un gol în poartă, atunci voi săriți în sus și strigați din toate puterile: „Noi câștigăm!” Chiar dacă le-ați arunca celorlalți pălăria jos, nimeni nu vă spune nimic.

Dacă cineva din biserica intră în Duhul, se ridică și strigă: „Glorie, aleluiah, slăviți pe DOMNUL!”, atunci celălalt care șade lângă el spune: „Sfinți nebuni!” DOMNUL să ne binecuvânteze pe toți.

Eu vreau să vă întreb ceva. Dacă noi suntem numiți „nebuni sfinți” pentru că facem aceasta, atunci cei din exterior sunt „nebuni nesfinți”. Dar eu vreau mai bine să fiu un nebun sfânt decât unul nesfânt. Sigur.

El a fost în Duhul și a văzut în Duhul lucrurile întâmplându-se și a auzit un glas ca o trâmbiță. Trâmbița face de cunoscut întotdeauna ceva care se apropie. Când venea un împărat, suna trâmbița. Când vine Isus, va suna o trâmbiță. Așa este? Indiferent unde mergea Iosif, suna trâmbița înaintea lui. Acum vine ceva. Ioan a fost în Duhul și a auzit o trâmbiță. El s-a întors și a văzut ce era în spatele lui când a auzit trâmbița, după ce a fost în Duhul. Poate a sărit pe insulă și s-a bucurat, căci el era în Duhul. Poate se aude înjositor, dar eu nu vreau să o spun așa. Eu cred că a avut un timp plăcut în Duhul și L-a slăvit pe Dumnezeu. Exact același lucru s-a întâmplat când s-a pogorât Duhul Sfânt la început. Când s-a pogorât atunci Duhul Sfânt, ei s-au comportat ca cei beți, astfel încât oamenii au spus: „Aceștia sunt plini de vin dulce,” Așa s-au comportat ei la început când s-a pogorât Duhul Sfânt. Duhul a venit și peste Ioan, care probabil s-a comportat la fel. Nu este nimic nou. Aceasta este religia vremurilor vechi.

El a fost în Duhul în ‚ziua DOMNULUI’. Ce s-a întâmplat cu el? El a fost adus de pe insulă în Duhul în ‚ziua DOMNULUI’. Imediat el a auzit un glas ca o trâmbiță. Ce înseamnă aceasta? Cineva se apropia. Cineva de însemnătate se apropia. Trâmbiță suna. El l-a văzut. Aleluiah. Înainte de a vorbi DOMNUL cu el,

El i s-a prezentat: „*Eu sunt Alfa și Omega, spune DOMNUL Dumnezeu, Cel care este și Cel care a fost și Cel care vine, Cel Atotputernic.*”

Cea mai mare descoperire este dumnezeirea sublimă a DOMNULUI Isus Hristos. Voi nu puteți să începeți alergarea înainte de a crede. De aceea a spus Petru: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos (să recunoașteți Dumnezeirea), spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Duhului Sfânt.*” Mai întâi trebuie să recunoașteți Dumnezeirea lui Isus Hristos. ”Eu sunt Alfa și Omega. Eu sunt tot de la A la Z. Nimeni nu este în afară de Mine. Eu am fost la început. Eu sunt la sfârșit. Eu sunt Cel a care a fost, care este și care va veni, Atotputernicul.” Așa suna glasul trâmbiței.

Ioan, fii atent! Tu ești acum în Duhul. Ție ți se descoperă ceva. Mai întâi glasul trâmbiței: „Eu sunt Alfa și Omega.” Prima descoperire. (O, păcătoșule, apleacă-te, pocăiește-te acum, până nu este prea târziu.) „Eu sunt Alfa și Omega.” Asta i-a spus El prima dată. Isus s-a apropiat ca Împărat, ca Dumnezeu, în Duhul Sfânt. El este totul în toate. De la A la Z. Nemuritorul, Veșnicul.

Mai târziu îl vedem în ființă Lui înșeptită. Observați-L! „*Eu sunt începutul și sfârșitul, Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Eu am fost înainte de toate și voi fi după toate.*”

„*Ce vezi, scrie într-o carte, și trimite-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea.*”

Prima descoperire este măreția Dumnezeirii lui Isus Hristos. Dacă auziți glasul Lui, trebuie să știți cine este El. Același glas care s-a auzit pe muntele Sinai și pe muntele schimbării la față, răsună ca glasul unui fiu de om.

Noi nu vom vorbi astăzi despre Biserici. Ioan a primit mesajul și ceea ce i-a fost arătat pentru Biserici. Cine a fost Vorbitorul, Cel dintâi și Cel pe urmă? Cel Preaînalt? Cel Atotputernic?

Ioan a primit cele șapte mesaje pentru cele șapte Biserici și le-a scris. Bisericiile din Asia aveau caracteristicile epocilor Bisericii care au urmat.

„*M-am Întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur.*” (vers. 12). Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici, și cele șapte sfeșnice sunt cele șapte Biserici. „*Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului ...*”

În acest cuvânt este vorba despre suportul de lumânări. Nu toate traducerile au cuvântul potrivit pentru acesta. Dar aceasta este însemnătatea corectă a textului original. Șapte sfeșnice de aur reprezintă cele șapte Biserici. Vedeți, dacă ar fi fost lumânări, ar fi fost curând arse. Lumânările ar fi fost arse după câteva ore și s-ar fi stins. Eu vreau să mai citesc din Zaharia 4:

„Îngerul care vorbea cu mine, s-a întors și m-a trezit ca pe un om, pe care-l trezești din somnul lui. El m-a întrebat: ‚Ce vezi?‘ Eu am răspuns: ‚M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deasupra lui un vas cu untdelemn și pe el șapte candelă, cu șapte țevi pentru candelăle care sunt în vârful sfeșnicului.’” (vers. 1-2).

În candelăle care se aflau pe sfeșnic ardea untdelemn de măslină. „Atunci El a luat din nou cuvântul și mi-a zis: ‚Acesta este Cuvântul DOMNULUI către Zorobabel, și sună astfel: ‚Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, -zice DOMNUL oștirilor!’” (vers. 6).

Recunoașteți însemnătatea minunată a sfeșnicilor de aur. Ioan s-a întors și a văzut pe cineva care semăna cu Fiul omului, în mijlocul sfeșnicilor de aur, care sunt o trimitere spre cele șapte epoci ale Bisericii. Fiecare candelă era în legătură cu vasul de untdelemn printr-o țevă. De acolo venea untdelemnul în jos și era sugativat de fitil. Aceste sfeșnice ardeau zi și noapte. Ele nu trebuiau să fie aprinse din nou, pentru că nu se stingeau niciodată. Se umpleau numai cu untdelemn. Fitilul înmuiat în untdelemn își lua din acesta energia de viață. Este cu totul altfel decât cu o lumânare. Este un sfeșnic în care este introdus untdelemn.

În Vechiul Testament sfeșnicul era aprins. Dacă aprindeau prima candelă, ei nu luau același foc pentru a aprinde următoarea candelă. Se lua candelă aprinsă și focul era adus la următoarea și era din nou așezată. Așa a mers mai departe până la ultima candelă și focul de la început era dus mai departe.

Eu sper că aceasta nu trece peste capetele voastre. Hristos este același ieri, azi și în veci. Același foc al Duhului Sfânt era aprins din nou în toate Bisericile.

În Ioan 15 Isus a spus: „Eu sunt viță, voi sunteți mlădițele...” Viță nu are roade, ci mlădițele. Dar voi puteți altoi un portocal cu oricare din pomii citrici care se hrănesc de la aceeași viață. Dar dacă pomul original primește mlădițe proprii, va avea portocale și nu altceva. În ele va fi aceeași viață care a fost la început în rădăcinile portocalului. Dar ramurile altoite pot trăi de la el și aduc roade după felul lor. Dar ele nu pot aduce roada originală pentru că nu sunt din original. Așa este cu Biserica.

Ei au altoit în viță presbiterieni, metodiști, bapțiști și mulți alții, și fiecare are roada proprie, deși sunt legați de viță. Viță originală a fost plantată de Rusalii. S-a vorbit în limbă, aveau puterea lui Dumnezeu, se întâmplau semne ale Hristosului înviat. De ce? Pentru că ei se hrăneau din plinătatea în care au fost sădiți. De fapt aceasta nu a fost numai o sădire, ci o naștere înăuntrul. Toate celelalte au fost altoite în pom și poartă roadele lor proprii. Ei nu acceptă și nu cred aceasta. Ei nu știu nimic despre aceasta. Dar dacă ei sunt născuți din aceeași viață care este în viță, atunci ei pot purta doar aceleași roade, căci aceasta este viața viței originale.

Sfeșnicul este alimentat din vasul mare cu untdelemn prin cele șapte țevi. Fiecare candelă își menținea viața și sugea din izvorul principal. Viața lor a fost menținută pentru că fitilul lor era înmuiat în untdelemn. O, ce tablou minunat cu privire la cele șapte stele, cu viața Lui și cu focul Duhului Sfânt.

Prin credință focul Duhului Sfânt arde și viața Lui este descoperită, căci fitilul este înmuiat în untdelemnul Duhului Sfânt, și prin aceasta primim și noi viață din Dumnezeu și lumină pentru Biserica Lui. O, ce tablou pentru credincioșii adevărați. Ce lumina reflectăm noi? Aceeași lumină care a fost aprinsă la prima candelă. A început cu prima epocă a Bisericii din Efes, al cărei înger și stea a fost Pavel. Cele șapte stele reprezintă cei șapte îngeri, șapte mesageri. În săptămâna aceasta voi demonstra din Biblie și din istorie, că în fiecare epocă s-a adevărit și fiecare înger a avut aceeași lumină. În timpul acestei epoci domnea Cel mare și Cel minunat.

Untdelemnul pentru lumină vine din vasul cu untdelemn. Viața este înmuiată în Hristos. Voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Voi sunteți pecetluiți prin Duhul Sfânt. Nimeni nu vă poate opri. Până la sfârșitul vieții voastre sunteți o lumină, aprinsă prin Duhul Sfânt, căci viața voastră este înmuiată în Hristos. Voi sunteți îngropați cu El. Hristos, Duhul Sfânt, ține totul departe de voi. Satana nu vă poate atinge. El face mult scandal, dar nici măcar moartea nu vă poate face ceva. *"Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?"* Mulțumire lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Să citim ultima parte a acestui verset: „Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur. Și din mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului ...”

Ați observat? Sfeșnicul de aur, candelulele, stelele! Ce înseamnă aceasta? Perioada de timp în care trăim este numita noapte. Stelele, candelulele, sfeșniculele vorbesc despre noapte. Pentru ce este o stea? Ea reflectă lumina soarelui până se întoarce. Slăvit să fie Numele DOMNULUI! Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu nu reflectă lumina unei lanterne, unui chibrit sau a plevei care arde, el reflectă razele aurii ale lui Hristos în Biserică, căci El este același. El este viu și strălucește deasupra mea. Amin.

Aceasta lumină reflecta el. Stelele reflectă lumina soarelui. Noi reflectăm lumina Fiului lui Dumnezeu. Noi facem același lucru ca și El, dând mai departe lumina. Care lumină? Lumina Evangheliei. *„...Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, și încins la piept cu un brâu de aur.”* Aici este o altă dovadă de corectitudine a acestei învățături, că este vorba despre ziua DOMNULUI. L-ați observat pe El? El nu a fost în timpul acela nici Preot și nici Împărat, ci Judecător.

Când mergea marele preot în locul preasfânt pentru a face slujba, el își încingea coapsele, niciodată brâul. Dar aici îl vedem pe El cu brâul de aur încins la piept. Ce înseamnă aceasta? - un judecător. Încins peste piept, nu ca un preot peste coapse. Aceasta arată că El nu era în timpul acela în slujba de Preot. Ioan L-a văzut deja venind ca Judecător, în ziua DOMNULUI. Credeți voi că El este Judecător? Noi citim Ioan 5, 22: „*Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului...*” El este Judecătorul suprem. Ioan L-a văzut în zilele proorociei Sale nu ca Prooroc și nici ca Împărat în timpul domniei Sale, ci ca judecător în ziua DOMNULUI. Câți știu că un preot este încins peste coapse când face slujba? Cine a citit Vechiul Testament, știe aceasta. Dar ca Judecător, El a fost încins peste brâu.

Acum vom citi despre măreția înșeptită a Persoanei Sale. Eu jubilez deja înaintea de a începe. Este așa de minunat. Fiți atenți! „...*Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului; picioarele Lui erau ca arama aprinsă, și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari. În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tășuri, și fața Lui era ca soarele, când strălucește în toată puterea lui.*” (vers. 14-16).

Ce vedenie! Ce a văzut el aici? Preamăritul Fiu al lui Dumnezeu, prezentat simbolic.

Mai întâi observăm că părul și capul Lui erau albe ca lâna. Aceasta nu înseamnă că El era foarte bătrân. Nu aceasta este cauza. El nu a îmbătrânit. El este Veșnicul și nu îmbătrânește. Înțelegeți aceasta? Aceasta vorbește despre înțelepciunea Lui, despre experiența Lui ...

Noi vrem să mai deschidem la Daniel 7 pentru a vedea întregul tablou. Toți cititorii Bibliei știu ce vrem să citim acum. „*Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roatele Lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile ...*” (vers. 9-10).

Fiecare știe că în timpurile străvechi, judecătorii englezi purtau peruci albe. Ioan a fost transpus în ziua DOMNULUI. El l-a văzut pe El ca Judecător; nu ca Preot, Împărat sau Prooroc, ci ca Judecător.

Conform Ioan 5, 22, Lui i-a fost dată toată judecata. El va judeca popoarele. O, ce va fi când Îl veți vedea! Părul Lui alb ca zăpada. Daniel L-a văzut ca un Îmbătrânit onorabil.

Observați, cum concordă aceste două texte biblice!

„Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile ...”

„Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie ars. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor; dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.” (vers. 11-12).

Acesta este sfârșitul împărăției păgâne care va cădea.

„M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un Fiul omului; a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. I S-a dat stăpânire, slavă și putere împăratească, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.” (vers. 13-14).

El a venit la cel onorabil, al cărui păr era ca lâna curată. Ioan a văzut pe Unul care semăna cu Fiul omului. El stătea în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, cu părul alb ca zăpada, ca Judecător. Nu încins peste coapse, ci ca Judecător peste brâu. El stătea acolo cu un brâu de aur curat, curățit în neprihănirea Lui. El era îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare. Fiți atenți la descoperirea înșeptită a persoanei Lui preamărite.

„...Capul și părul Lui erau albe c lâna albă, ca zăpada; ochii Lui erau că para focului;”

Gândiți-vă asupra acestui lucru! Acești ochi care erau tulburați de lacrimi omenеști, au devenit ca para focului. El stă acolo ca un Judecător mâniaș. De ce L-ați refuzat? O păcătoșilor, gândiți-vă la aceasta! Voi, membri căldicei ai bisericii, gândiți-vă la aceasta! Voi catolicilor, bapțiștilor, presbiterienilor, penticostalilor, gândiți-vă la aceasta! Catolicilor, fecioara voastră Maria a trebuit să primească Duhul Sfânt de Rusalii și s-a comportat ca și toți ceilalți ca o beată. Mama lui Hristos nu a putut să meargă în cer fără această trăire. Cum vreți voi femeilor să mergeți acolo fără să-L primiți? Gândiți-vă toți la aceasta!

Eu vreau ca voi să fiți atenți la ochii Lui care au fost tulburați de lacrimi când a fost pe pământ. El a plâns la mormântul lui Lazăr, plin de milă ca om. Ca Dumnezeu El a fost în trup omenesc, pentru ca El să poată lua păcatul. Dar după trupul omenesc era ascuns ceva care putea recunoaște totul despre oameni și ce este în inimile lor, deși El era învăluit în trup muritor. Ei nu L-au recunoscut. El a spus: *„Dacă nu credeți, veți muri în păcatele voastre. Dacă nu fac lucrările*

Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea.”

O, cum a încercat El să le aducă mesajul, descoperirea! El privea în inima unui om și știa totul despre el. O, când mă gândesc la aceasta! Ochii care vedeau peste munți și îi priveau pe cei suferinzi și care puteau plânge ca ai fiecărui om, dar totuși Duhul lui Dumnezeu era ascuns în El. Aveau loc vedenii și toate lucrurile au fost descoperite. Ce a fost, ce este și ce va mai fi. El putea vedea sfârșitul înaintea începutului, căci Dumnezeu era în trup omenesc.

Lăsați-l pe Dumnezeu în viața voastră și să domnească peste voi. El vă va descoperi ce va mai urma. Atunci nu mai sunteți voi, ci Duhul Sfânt în viața voastră, care străpunge ce este omenesc și aduce lucrurile la lumină. O, slavă lui Dumnezeu! „*În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!*”

Deseori Dumnezeu trebuie să vă lase să adormiți, pentru ca El să vadă prin ochii voștri, dar sigur El vă va arăta multe. Voi turna din Duhul Meu peste orice făptură, peste toți care vor să primească. Voi vă mirați că am vorbit așa de aspru. Eu o voi aminti încă o dată în epocile Bisericii.

Ochii tulburați de lacrimi vor vedea totul la judecată. Ei sunt ca niște flăcări de foc care umbla peste întregul pământ. Nu se întâmplă nimic fără că El să nu știe. Totul este înregistrat. Ochii Lui se mișcă peste tot pământul, dau atenție la tot. Fiecare gând este înregistrat, și tot ce facem. Chiar și motivele inimii și ceea ce vreți să faceți. El știe tot. El știe dacă Îl iubiți. El știe dacă intenția voastră de a-i sluji Lui este corectă. El știe totul despre voi. Ce va fi când toate păcatele vor fi descoperite înaintea Lui și El stă acolo la judecată pe tronul alb?

O, Dumnezeule, păzește-mă de acest loc. Eu nu vreau să trăiesc aceasta, când iese Dumnezeul mânios cu ochii Lui de flăcări, în neprihănirea Lui, cu părul alb. El știe tot, chiar și gândurile inimii voastre și ce ați intenționat să faceți vreodată. ”Ascunde-Mă în stânca mântuirii”, așa cântăm noi.”Când lumea aceasta va fi în flăcări, fii de partea mea. Fii de partea mea și lasă ca pieptul Tău să fie perna mea. Ocrotește-Mă în Tine, stâncă a mântuirii.”

O, Dumnezeule, eu nu vreau judecata Ta. Eu vreau mila Ta, O, DOAMNE. Dăruiește-mi har, nu judecata Ta. Dă-mi harul Tău, nu legea Ta. Ai mila de mine, DOAMNE. Eu nu mă rog pentru mai mult. Eu nu am nimic de adus. Eu nu sunt bun. Eu mă țin de crucea Ta, DOAMNE. Mai mult eu nu știu. Tu ai venit și ai luat locul Meu.

„...ochii Lui erau ca para focului; picioarele Lui erau ca arama aprinsă, și arsa într-un captor...”

Capul Lui, ochii Lui, - până la picioare este El descris. Vedeți contrastul cum L-a văzut Ioan pe Isus și în ce fel a văzut Daniel statuia împărățiilor. Picioarele de aramă. Ce înseamnă aceasta? Arama vorbește despre judecata divină. Aceasta arată că întregul Lui plan de aici de pe pământ va fi împlinit, prin faptul că Dumnezeu a devenit trup ca să moară pentru noi și prin aceasta să ia judecățile lui Dumnezeu de la noi. El va avea o Împărăție statornică, care este neclintită. Arama vorbește despre judecata divină care a avut loc. Noi ne gândim la șarpele de aramă din pustie. Ce reprezintă el? Șarpele însuși reprezintă păcatul. Arama reprezintă păcatul care a fost deja osândit.

În zilele când Ilie, proorocul, a fost respins, (un fir care se trage prin toate Bisericele) - în timpul acela când l-au respins pe Ilie, nu a mai plouat trei ani și jumătate și cerul era ca de aramă. Judecata divină era peste națiune, pentru că L-au respins pe Dumnezeu și au ascultat de Izabela.

Arama vorbește despre judecata divină. Jertfele au fost ucise pe altarul de aramă. Altarul era de aramă - judecata. Noi citim acum din Apoc. 19 de la vers. 12: *„Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur.*

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: ‚Cuvântul lui Dumnezeu.‘ Oștile din cer îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu.”

Mânia lui Dumnezeu era deasupra noastră ca păcătoși. Nimeni nu putea să se mântuiască singur. Noi nu puteam face nimic. Noi am fost toți născuți în păcat ... Ce a făcut El? El a venit pe pământ. Aleluiah! Întreaga mânie a Dumnezeului Atotputernic a venit peste El.”Tu ești vrednic, o Mielul lui Dumnezeu, căci Tu te-ai lăsat jertfit pentru noi. Ai luat păcatele lumii asupra Ta și ai purtat păcatele noastre din cauza cărora a fost revărsata mânia lui Dumnezeu asupra noastră.” *„Dar El a fost rănit și lovit din cauza păcatelor noastre. Pedepsa a fost pusă asupra Lui ca noi să avem odihna; și prin rănilor Lui suntem vindecați.”*

Nici un om nu a murit ca El. El a suferit până când apa s-a despărțit de sânge. Înainte de moartea Lui au căzut stropi de sânge de pe fruntea Lui. El este cei care calcă teascul vinului mâniei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu. Când va veni El ca Judecător, îl va zdrobi pe Antihrist și pe toți dușmanii Lui cu picioarele de aramă, în neprihănirea Lui. Aleluiah. El va domni pe pământ cu toiagul de fier. Amin. O păcătoșilor, prieteni, pocăiți-vă atâta timp cât mai este posibilitate. Voi încercați să amânați și vă gândiți că aceasta este o poveste care nu se va întâmpla. Se va întâmpla. Voi ziceți, pe mine nu mă va lovi. Totuși, și pe voi vă va atinge.

El îl va călca pe dușmanii Săi cu picioarele de aramă. El a suferit și a călcat teascul mâinii lui Dumnezeu și a plătit păcatele noastre. Și noi, vinovații, săracii, viermi nenorociți ce suntem noi, avem nasurile pe sus, citim o oarecare carte ateistă și încercăm să gândim că nu este Dumnezeu, și spunem că nu există judecată viitoare. El îi va călca pe dușmanii Lui cu picioarele de aramă și îl va distruge pe Antihrist. El va arunca biserica decăzută în focul mistuitor pentru veșnicie, unde va fi înghițită și va dispărea. El și Biserica Lui vor domni pe pământ pentru totdeauna.

Părul capului era alb ca zăpada. Dreptate, experiență. Înțelepciune, totul în toate. „Albul” vorbește despre bătrânețe și înțelepciune. El știe ce face. El este izvorul înțelepciunii. El este izvorul fiecărei experiențe. El este originea. El s-a descoperit ca Fiul omului. părul capului Lui era alb ca lâna. Daniel L-a văzut cu sute de ani înainte ca un Îmbătrânit de zile care semăna cu Fiul omului, căruia i-a fost dată puterea peste popoare și limbi; și El a judecat.

Eu vreau să vă întreb ceva, căci eu vorbesc către voi, biserici căldicele. Zece fecioare au plecat să-L întâmpine pe DOMNUL. Cinci au fost înțelepte, cinci au fost neînțelepte. Noi am vorbit deja despre altoire. Când s-au dus să-L întâmpine pe DOMNUL, a fost descoperit. Daniel a scris că au fost deschise cărțile. Acolo este vorba despre cartea păcătoșilor. Dar și o altă carte a fost deschisă, cartea vieții Bisericii. Zece mii ori zece mii Îi slujeau Lui. Mireasa Lui, nevasta Lui, Biserica va veni cu El.

Judecata a avut loc. Cărțile au fost deschise și o altă carte a fost deschisă - cartea vieții. În ea se află și fecioarele neînțelepte. Toate vor fi judecate, după cum este scris în cărți. Voi veți fi întrebați din ce cauză nu ați acceptat. Voi o știți acum. Poate nu ați știut aceasta mai înainte. Dar de acum încolo o știți. *”Dacă neprihănitul cu greu este mântuit, atunci unde va apărea cei fără Dumnezeu și păcătosul?”* Cine refuză, atunci o face împotriva unei cunoștințe mai bune. Unde vor apărea ei? El judecă. *”... picioarele Lui erau ca arama aprinsă, și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.”* Ce înseamnă apele? Dacă vreți să rețineți, atunci deschideți la Apoc. 17, 15: *„... Apele, pe care le-ai văzut, pe care șade curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.”*

Glasul Lui! - ce îngrozitor pentru sufletul mișcător pe marea vieții! Nimeni nu îl conduce. Ei sunt mânați de valuri. Strigătul lor este mare. Ce îngrozitor este pentru sufletul care este mânat. *”... glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.”* Glasul Lui este glasul judecății. Glasul predicatorului care i-a chemat pe oameni prin Duhul Sfânt în epoca lor. Glasul multor popoare și limbi. Glasul celor șapte stele din mâna Lui care au vestit în fiecare epocă botezul cu Duhul Sfânt, botezul în Nume. Câți de aici vor să spună: „limbi, puterea lui Dumnezeu, învierea lui

Isus Hristos, revenirea Lui și judecata divină.” De la Cel care semăna cu Fiul omului, au ieșit multe glasuri ca vuietul unor ape mari.

Cum veți simți voi dacă aflați că sunteți un suflet care a șezut în adunare și a auzit că trebuie să aducă totul în ordine cu Dumnezeu și să primească Duhul Sfânt, ați auzit glasul judecății în adunări când s-a predicat despre judecățile lui Dumnezeu, dar totuși voi ați refuzat. Marea cascadă de apă este înaintea voastră, vârtejul care vă va trage în blestemul veșnic.

Una din descrierile ființei Lui înșeptite este glasul Lui care se aseamănă cu multe ape. Cum vreți să scăpați dacă totul a fost înregistrat? Și glasul din seara aceasta este înregistrat. Glasul vostru a fost înregistrat, gândurile voastre au fost înregistrate. Așa cum gândește un om în inima lui, așa este el. Să nu uitați! Gândurile voastre se aud în cer mai tare decât cuvintele voastre pe pământ. Desigur că așa este. Dumnezeu știe tot. El știe gândurile și motivele inimii voastre. El a spus către farisei: *„Fățarnicilor, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura. Voi mă numiți „bunule Învățător”.* Eu vă cunosc, eu văd că voi sunteți fățarnici. Voi nu spuneți ce gândiți.”

O, ce va fi când glasul care semăna cu vuietul apelor se va auzi ca tunetul și epocile Bisericii vor apărea!

Acum vreau să vă spun ceva vouă, celor care nu sunteți mântuiți. Către toate sufletele, care mai sunt mânate încolo și încăce, fiți atenți! Va fi ceva îngrozitor să aflați că nu va mai exista mântuire pentru voi. Atunci nu veți mai putea fi mântuiți și știți că vine condamnarea, când veți număra minutele înainte de a se auzi glasul: *„Plecați de la mine, voi cei fărădelege, în focul veșnic care este pregătit pentru Satana și îngerii lui.”* Voi vă veți aminti de aceste adunări când veți auzi glasul tunător ca vuietul apelor mari. O, va fi ca un coșmar. Nu lăsați să se întâmple! Pocăiți-vă! Aduceți acum totul în ordine cu Dumnezeu atâta timp cât mai aveți posibilitate.

Eu vreau să vă întreb: există ceva mai frumos pentru un om care și-a fixat ancora și care se odihnește la umbra plantelor întotdeauna verzi lângă un pârau care clipește? Așa se întâmplă cu Biserica Dumnezeului celui viu, care este ridicată în locuri preînalte și aude glasul lui Dumnezeu ca un murmur dulce care îi vorbește. Vedeți despre ce este vorba?

Condamnarea îi așteaptă pe păcătoși, binecuvântarea pe cei răscumpărați. Un om care și-a ancorat vaporul vieții de stânca lui Isus Hristos, poate să se odihnească și să asculte murmurul. Mergeți în pacea aceasta!

Cum mi-e de dor să ascult acest murmur de apă! Chiar când mă duc la pescuit, încerc să ascult murmurul apei curgătoare. Aceasta liniștește foarte mult. Este de

parcă vă vorbește mereu. Nu este minunat dacă vă puteți ancora sufletul în Hristos, astfel încât să deveniți liniștiți în fața Lui și ascultați glasul care vă vorbește? Eu sunt DOMNUL, Medicul tău. Eu sunt DOMNUL care-ți dă viața veșnică. Eu te iubesc, Eu te-am cunoscut înainte de întemeierea lumii. Eu ți-am scris numele în carte. Tu îmi aparții Mie. Nu te teme. Eu sunt. Să nu-ți fie teamă! Eu sunt cu tine. Apoi putem cânta: „Sufletul meu este ancorat în portul odihnei ...”

Același glas care vorbește plăcut cu voi, va condamna păcătoșii. Același potop care l-a salvat pe Noe, i-a distrus pe păcătoși. Vedeți voi ce vreau să spun? Glasul Lui este ca vuietul apelor, părul Lui ca lâna alba și ochii Lui ca para focului. Picioarele lui ca de arama, glasul Lui ca multe ape. În mâna Lui dreaptă El are șapte stele. „*Taina celor șapte stele, pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici; și cele șapte sfeșnice, sunt șapte Biserici.*” (Apoc. 1,20).

Lui Ioan i-a fost explicat pentru ca să nu se interpreteze cumva greșit. Un înger, - mesager - pentru fiecare epocă a Bisericii. Va fi minunat în săptămâna aceasta dacă cercetăm pe baza istoriei îngerii și slujba pe care au avut-o. Ei au avut aceeași slujbă în Biserica cea mică, prin toate epocile.

Cineva a spus: „Biserica catolică trebuie să fie cea corectă, căci a rezistat în toate timpurile.” Eu am spus: „Aceasta nu este o taină, căci ea a avut conducerea și totul de partea ei.” El vroia să spună că ea a rezistat în furtuni. Pentru mine taina este că minoritatea a rezistat în toate furtunile. Ei au fost tăiați cu fierăstrăul, aruncați la lei, bătuți, arși și au suferit toate felurile de prigoniri. Și totuși ei au trăit. Aceasta arată că mâna Lui Dumnezeu era cu ei. Și astăzi mai arde lumina lor. Amin!

În mâna Lui dreaptă erau șapte stele, cei șapte mesageri ai celor șapte epoci. O, aceasta este minunat! Noi vom observa cine a adus mesajul pentru epoca Efes și a ținut până la moarte, până a început epoca Bisericii Smirna. Apoi vom cerceta Smirna, Pergam, da, toate Bisericile până la epoca aceasta. Slujitorii au fost cei care au avut lumina și au adus-o. Ei au obținut originalul de la început și au dus lumina tot mai departe. El îi ținea în mâna Lui dreaptă.

Aceasta ne amintește că Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu, dar nu înseamnă că Dumnezeu are o mână dreaptă, căci Dumnezeu este Duh. A fost dreapta puterii Sale, - Hristos. Nu uitați aceasta! Cele șapte stele sunt în dreapta Lui. Ei au primit tot, și lumina lor, de la El. Ei erau în totalitate sub controlul Lui, în dreapta Lui. Așa este cu fiecare slujitor adevărat al lui Dumnezeu. Cine le poate face ceva rău? Cuvântul „înger” înseamnă mesager. Pavel a spus: „*Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea,*

sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia sau sabia?” Pavel a fost așa de convins, că a strigat: „Nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu în Hristos.”

Noi suntem predați dreptei Lui. Dacă cineva le spune: „Sfânt fanatic”, sau „fanatic religios”, atunci nu-i deranjează. Ei nici nu aud. Ei sunt predați în totul și primesc lumina și viața lor din mâna Celui care are toată puterea. Ei aduc roadele vieții lor în milă, prietenie și răbdare. Semne și minuni îi însoțesc. Poate că lumea o numește vrăjitorie sau altceva, pe noi nu ne interesează, căci noi știm că suntem predați în dreapta Lui. Nu este minunat? Ultima descriere a Persoanei Lui: „În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri ...”

Un glas ca vuietul multor ape. Din gura Lui ieșea o sabie cu două tăișuri. În dreapta Lui avea șapte stele. Știți voi ce spune Biblia despre sabia cu două tăișuri? Aceasta o găsiți în Evrei 4, 12: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător; mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul de duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

Atunci sunteți denumiți cititori de gânduri. Este Cuvântul lui Dumnezeu descoperit în Biserica Lui. Mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri.

Eu mă mai gândesc acum la Apoc. 19, 11:

„Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă ”Cel credincios” și ”Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur. Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: ”Cuvântul lui Dumnezeu.” Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniaei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: ”Împăratul împăraților și Domnul domnilor.”

Ce a ieșit din gura acestui călăreț? - o sabie cu două tăișuri - Cuvântul. Dacă acest Cuvânt va fi descoperit în toți fiii lui Dumnezeu, atunci El va călca națiunile și le va lovi cu sabia gurii Sale, Cuvântul Său. „Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, și fața Lui era că soarele, când strălucește în toată puterea lui.” Din gura Lui a ieșit o sabie cu două tăișuri - Cuvântul lui Dumnezeu. Ce face? - descoperă gândurile și simțirile inimii, desparte sufletul de duhul, încheieturile și măduva și pătrunde prin tot. Aceasta face Cuvântul lui Dumnezeu. ”Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi.” Acum Cuvântul este trup în Biserica Lui și locuiește printre noi. Îngerii Lui din dreapta Lui îi slujesc. Dumnezeu se bazează pe Biserica Lui. Dumnezeu se bazează pe noi în timpul acesta, ca să aducem lumina Evangheliei celor muritori, celor chinuți de demoni

și lumii pline de tradiții. Dumnezeu mi-a dat mie și vouă această răspundere. Vai de noi, dacă păgânii mor fără să afle de aceasta.

O, se împart reviste religioase, i-au învățat să citească, să scrie și să socotească și astfel i-au făcut prozeliți. Eu cred că Evanghelia trebuie predicată. Pavel spune: „*Evanghelia și Împărăția lui Dumnezeu nu este numai din cuvinte, ci din puterea Duhului Sfânt.*” Cuvântul este făcut viu prin Duhul. Dacă Cuvântul este plantat în inimă, atunci Duhul Sfânt va aduce ce a spus Cuvântul. Cuvântul deosebește gândurile inimii și descoperă simțirile ei. „*Din gura Lui ieșea o sabie cu două tăișuri.*” Voi neamurilor, treziți-vă! În curând trebuie să se întâmple ceva.

Numele Lui a fost Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul a fost descoperit. Vedeți, Isus a spus în Marcu 16 în ultima Lui predică către Biserică, înainte ca El să se descopere în ea: „*Mergeți în toată lumea și predicați tuturor Evanghelia.*” Ce înseamnă aceasta? Că puterea Duhului Sfânt trebuie pusă sub dovadă conform Cuvântului. Observați, aici nu este vorba numai despre învățătura Cuvântului. El a poruncit să fie învățat Cuvântul și predicată Evanghelia. „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.*” (Mar. 16, 17) . „*Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. DOMNUL lucra împreună cu ei, și întărea Cuvântul prin semne, care-l însoțeau.*” (Mar. 16,20).

În felul acesta s-a propovăduit Evanghelia. Cât timp să urmeze semnele? În fiecare epocă, până la sfârșitul lumii. Aceasta este pentru minoritatea care a ținut lumina sus. Nu este de mirare că Isus a spus: „*Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.*” Este turma mică, întotdeauna în minoritate, nu o mulțime.

Încă un citat din Matei 17: „*După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt. El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina.*”

El a fost schimbat în felul în care va reveni în ziua aceea. Scurt timp înainte DOMNUL Isus a mai spus: „*Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa.*” După aceea El I-a luat pe Petru, Iacov și Ioan, ca trei martori, pe muntele schimbării la față, căci deja în Vechiul Testament trebuia să fie totul confirmat pe baza a doi sau trei martori.

Ce au văzut ei prima dată, după ce i-a luat DOMNUL Isus pe muntele schimbării la față? El a fost transformat înaintea ochilor lor. Fața Lui a strălucit ca soarele în toată puterea lui, și hainele Lui I s-au făcut albe ca lumina. „*Și iată că li s-a arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El.*” (Mat. 17,3). În felul acesta va veni

Fiul omului, după ce vor apărea Moise și Ilie. Dar observați, înainte de a veni Isus să ia Biserica Mireasa acasă, același Duh care s-a odihnit peste Ilie, se va reîntoarce pentru a întoarce inimile copiilor la părinți. Așa spune Biblia. Apostolii L-au văzut pe Isus proslăvit ca Fiul omului, așa cum va veni. El va veni înapoi proslăvit. Ei l-au văzut pe Moise și Ilie; ei se vor întoarce la Israel care păzește încă legea.

Ei L-au văzut pe Fiul omului proslăvit. Vedeți voi succesiunea venirii Lui? Prin martorul din ultimele zile care va veni în duhul lui Ilie, El se va descoperi în putere.

După aceea cei 144000 din Israel vor fi salvați. Aceasta este națiunea cea mai veche din lume cu steagul cel mai vechi. Ei au devenit un stat independent, cu tot ce face parte de aceasta. Ei fac parte din ONU. Isus nu a spus că ei vor fi lepădați pentru totdeauna, ci până când se vor împlini toate lucrurile. Este tainic; iudeii sunt prigonii peste tot și alungați, așa cum s-a întâmplat și cu Biserica, totuși Isus a spus despre ei: „Când veți vedea că înfrunzește smochinul, că iudeii se întorc înapoi și devin o națiune, atunci timpul este aproape și stă în fața ușii.” El a spus: „*Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri.*” Nici poporul acesta nu va trece. Hitler, Stalin, Mussolini și alții au încercat să-i ucidă, dar ei nu vor fi niciodată înghițiți de pământ. Ei sunt un popor și o națiune. Amin.

La El vor veni Moise și Ilie. Eu sper că voi înțelegeți. Acum: „Fața Lui strălucea ca soarele.” Întreaga Lui înfățișare era schimbată. Conform Apoc. 21,23 Mielul este lumina noului Ierusalim: „*Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul. Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.*” El este Mielul- Lumina. Nu sunteți bucuroși? Nu numai aceasta, Ioan a văzut venirea Lui în ziua DOMNULUI. El L-a văzut ca soare al neprihănirii.

Mai întâii vreau să vă spun o poveste mică despre soția mea, care șade aici, căreia i-am făcut greutăți înainte de nuntă. După ce ne-am căsătorit, am încercat să repar totul. Eu nu am știut dacă să mă mai recăsătoresc. Ea era distrusă din cauza aceasta. Eu știam că este o fata bună. Eu nu am vrut să o fac să aștepte și eram de părere ca un bărbat bun să o ia de nevastă și să aibe grija de ea. Eu mă gândeam că nu sunt vrednic pentru ea. Eu nu eram vrednic de amabilitatea ei. Ea era distrusă și nu știa ce să facă. Aceasta s-a întâmplat acum câțiva ani. Ea a plâns zi și noapte. Eu încercam să mă retrag de la ea. Nu pentru că nu aș fi iubit-o, nu, eu nu vroiam să-și piardă timpul cu mine și eram de părere ca un altul să o ia de nevastă. Un bărbat bun, căci ea era o fată bună. Eu am vrut să o las în felul acesta în pace și să nu o rețin mai mult. Eu știam că ea mă iubește și știam că eu o

iubesc. Astfel eu m-am decis să mă întâlnesc cu o altă fată, ca ea să simtă rău pentru mine. Aceasta a distrus-o. După aceea mi-a părut foarte rău. Eu i-am spus ei: „Tu ești o fată bună, eu nu vreau să-ți mai răpesc timpul.” Ea a răspuns: „Dar eu totuși te iubesc, Bill. Tu ești singurul pe care-l pot iubi.” Ea a mai spus: „Eu te-am iubit de la început.” Eu am spus: „Eu prețuiesc aceasta. Tu știi că eu sunt un singuratic și așa vreau să rămân. Eu nu mă voi mai căsători niciodată.” Dar ea a vorbit serios. Ea s-a dus afară în șură, a îngenunchiat și a spus: „DOAMNE, eu nu știu ce să fac. Eu nu vreau să fiu neascultătoare și totuși îl iubesc pe Bill, dar nu știu ce să fac. DOAMNE, dă-mi o mângâiere mică. Ajută-mă un pic. Niciodată în viața mea nu Te-am rugat pentru un astfel de lucru și eu sper că nu Te voi mai ruga niciodată”, a spus ea. ”Ajută-mă și lasă-mă să deschid Biblia și dă-mi din aceasta răspunsul, căci eu am auzit că le-ai ajutat și altora în felul acesta.” Când ea a deschis Biblia, ochii ei au căzut pe versetul proorocului Maleahi: *„Iată, va voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua DOMNULUI, ziua aceea mare și înfricoșată.”* Ea a spus: „Eu m-am ridicat mulțumită și am știut că ne vom căsători.”

„Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice DOMNUL oștirilor, și nu le va lasă nici rădăcină nici ramură. Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui ...”

Soarele strălucește în toată puterea. Puterea Fiului lui Dumnezeu strălucește în seara aceasta în mijlocul nostru. El stă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur în prezentarea înșeptită a ființei Lui ca Judecător. El este Cel care a suferit și a murit pentru noi. El a luat judecata divină asupra Lui. El a călcat în teascu mânia lui Dumnezeu. Pentru păcătosul al cărui suflet este mânat pe marea vieții, El este îngrozitor. Dar pentru Biserică, El este Mântuitorul iubit. Ancorat, a avea odihna, auziți murmurul pâ râului în timp ce vă odihniți mulțumiți în Hristos. Ce timp! Razele Lui calde strălucesc asupra noastră: *„Nu vă temeți! Eu sunt Cel ce sunt, Cel care a fost și Cel care va veni, Cel Atotputernic. În afară de Mine nu mai există nici unul. Eu sunt Alfa și Omega. Cine însetează, îi voi da apa vieții din izvorul vieții.”* O, ce făgăduință! Ce legătură de dragoste! Cetatea nu are nevoie de lumină, căci Mielul este în mijloc ca soarele neprihănirii cu vindecare sub aripile lui.

„El este crinul din vale,
este steaua luminoasă a dimineții,
El, Cel mai frumos dintre zece mii,
dă-i inima ta astăzi Lui.
În necazuri și suferinți,

El nu este niciodată departe de mine,
Aruncă toate grijile
asupra Mea, spune DOMNUL.
El este crinul din vale,
este steaua luminoasă a dimineții,
El este ales dintre multele mii.”

Steaua dimineții vestește ziua, de parcă ar vrea să zică: Ziua este pe cale să înceapă. Soarele se apropie și apare printre stele, cu vindecare sub aripile sale.

Înapoi la mesajul nostru! Înfațișarea Lui îl arată ca Judecător, cum va fi în ziua DOMNULUI. Așa credeți voi. Ioan a fost transpus în ziua DOMNULUI. Nu ca preot sau împărat, ci ca judecător. Voi credeți că El este Judecător. Biblia spune așa. El era îmbrăcat ca Judecător și prin aceasta a arătat ce este El pentru păcătos. Și El a arătat ce este El pentru creștin. El stă acolo. Glasul Lui este din nou ca vuietul multor ape. ”...Și fața Lui era ca soarele, când strălucește în toată puterea lui. Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort” (Apoc. 1, 16-17).

Proorocul nu a putut rezista la ceea ce a văzut. Puterea lui pierise și a căzut la picioarele Lui ca mort. „*El și-a pus mâna dreaptă peste mine, și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”*”

Aici nu a vorbit un prooroc, ci Dumnezeu. ”Eu sunt primul și ultimul. Eu sunt la începutul descoperirii și la sfârșitul descoperirii. Eu sunt Cel ce a fost, Cel ce este și Cel care va veni. Nu te teme!” De ce să ne temem? De ce nu se gândește Biserica asupra Cuvântului Său? De ce să se teamă Biserica? Ce a făgăduit El și nu ne-a descoperit și nouă? De ce să vă fie teamă de pedeapsă sau de lumea viitoare? El spune: „Nu te teme! Eu sunt Cel ce a fost, Cel ce este și Cel care va veni. Eu sunt primul și ultimul. Eu am cheile locuinței morților. Eu am biruit pentru voi iadul și moartea, mormântul.”

Mulți și-au propus să biruiască. Știți asta? Napoleon și-a propus la vârsta de 33 de ani să biruiască lumea. A reușit. Dar apoi el a fost biruit de alcool și a murit. El i-a biruit pe alții și apoi a fost biruit. Înfrângerea a trăit-o la Waterloo. Eu am fost acolo și am văzut resturile care sunt păstrate la locul luptei. Ca bărbat tânăr el a luat calea greșită pentru a birui. El a murit în rușine.

Dar noi știm despre un alt bărbat tânăr care a venit în lumea aceasta, care a murit la vârsta de 33 de ani, care a biruit totul. Când a fost El pe pământ, a eliberat de legături, de mândrie. El a biruit boală, demonii. Când a murit, a biruit moartea. Când a înviat, iadul a fost biruit. El a biruit tot ce a fost împotriva omenirii și a călcat în teascu mânia lui Dumnezeu. El a distrus și a biruit totul,

moartea, iadul, mormântul, boală, și toate lucrurile formale. El a înviat în a treia zi, a biruit văzduhul, S-a înălțat la cer și a restabilit legătura dintre Dumnezeu și oameni și a distrus tot ce era între ei. Slavă Lui!

El este marele Biruitor care a rupt perdeaua. El are cheile locuinței morților și a iadului. *"El și-a pus mâna dreaptă peste mine, și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor.”* El a înlăturat toate piedicile dinaintea oamenilor ca ei să se poată întoarce la părtășia cu El, ca în grădina Eden.

Eu am vrut s-o opresc, dar o voi spune. Oamenilor le stă la dispoziție Atotputernicia. Poate nu credeți. Un om care este total predat lui Dumnezeu, acelaia îi stă Atotputernicia la dispoziție. Nu a spus El în Marcu 11,23: *„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”*?

Ce se întâmplă când ne întâlnim cu Atotputernicia? Dacă Dumnezeu și omul sunt uniți, atunci trebuie să se întâmple ceva. Indiferent ce spuneți prin puterea creatoare a Atotputernicului Dumnezeu, conștienți că El a făgăduit și a spus-o în Cuvântul Său, prin aceasta rezultă o putere prin care toate lucrurile sunt posibile. Ce nu este încă, considerăm că este deja, căci noi avem Atotputernicia. Așa îi vedem acolo. Nu este El minunat?

Când L-a văzut Ioan, El a căzut ca mort. El nu a putut rezista la aceasta. Puterea lui omenească l-a părăsit. El nu a putut. DOMNUL a fost Biruitorul care a biruit totul.

El dă însărcinarea: *„Scrie dar lucrurile, pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt și cele care au să fie după ele. Taina celor șapte stele, pe care le-ai văzut în mâna dreapta a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici; și cele șapte sfeșnice, sunt șapte Biserici.”*

O, este minunat, prieteni, să-L vedem înălțat în dumnezeirea Lui sublimă. El este Judecător, Împărat, Preot, Miel, Leu, Alfa și Omega, Tată, Fiul și Duhul Sfânt. Cel care a fost, care este și care va veni. El a călcat în teasurile mâniei lui Dumnezeu și a împlinit totul prin cruce. El a strigat: „S-a isprăvit!” El a fost plăcut înaintea lui Dumnezeu. Duhul care L-a părăsit la răstignire, L-a înviat în dimineața de Paști pentru neprihănirea noastră. Ioan L-a văzut cu picioare de arama, cu ochii ca para focului care cercetau întregul pământ. Daniel L-a văzut circa 700 de ani înainte în același fel ca Îmbătrânit, la care a venit Unul care semăna cu Fiul omului, căruia ia fost dată judecata. El stă acolo la judecată în fața tronului alb.

Dacă vedem toate aceste lucruri, atunci ce fel de oameni trebuie să fim noi, prieteni? Dumnezeu să vă binecuvânteze, este rugăciunea mea. Îl iubiți, Îl credeți? Sufletul vostru este ancorat în El?

Să ne aplecăm capetele și să cântăm:

„Eu am găsit portul odihnei ...”

Vreți să fie viața Lui în voi, prin care se oglindește prezența Lui? Dacă vreți și nu ați primit încă, atunci vă ridicăți pentru rugăciune? - toți care vor să fie incluși în aceasta rugăciune.

Tată ceresc, s-au ridicat mulți care vor să Te primească. Ei au obosit pe valurile vieții. Ei sunt conștienți că inima lor poate înceta în orice moment să bată. Apoi vine cazul cel mare pentru sufletul îndemnat încolo și încoace. Ei au trăit pentru ei înșiși, au mers împreună cu lumea aceasta, dar acum ei vor să semene cu Tine o DOAMNE. Primește-i în Împărăția Ta. Ei îți aparțin Ție, Tată. Tu cunoști inimile și intențiile lor. Tu ai spus și ai lăsat să se scrie: *„Cine aude Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis, acela are viață veșnică.”* DOAMNE, Tu ai mai spus: *„Ferice de cel care citește și cel care ascultă cuvintele proorociei cărții acesteia...”*, căci timpul împlinirii este aproape. Ei recunosc aceasta. Ei nu se pot lasă îndemnați mai mult. DOAMNE, aruncă-le frânghia salvării. Trage-i la Tine, O, DOAMNE. Fie ca ei să reflecte de acum lumina lui Hristos. O, Dumnezeuule și Tată, eu îi predau ție în Numele lui Isus Hristos. Fie ca ei să Te urmeze în locul acesta prin botez. Fie ca Duhul Sfânt să se odihnească peste viața lor, pentru ca restul vieții lor să fie asemenea lui Isus. Ne rugăm în Numele Lui. Amin.

„A fi ca Isus, a fi ca Isus ...”

Dați mâna celor din apropiere și mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru sufletul lor. Vă simțiți acum bine? Nu sunteți bucuroși că sunteți creștini? Dați mâna celor din apropiere. Să cântăm împreună:

„Noi umblăm în lumină, în lumina minunată ...”

După ce s-a pogorât la început Duhul Sfânt peste Biserică, a venit același mesaj la Smirna. Ireneu, marele bărbat sfânt s-a ridicat. El vorbea în limbi. Puterea lui Dumnezeu a fost descoperită, morții înviau, bolnavii au fost vindecați. El umblă în lumină. După El a venit Columba, marele bărbat sfânt. Mulți alți bărbați sfinți au vestit mesajul la timpul lor, au umblat în lumină, în lumina Evangheliei, aceeași lumină care a luminat de Rusalii. Hristos a umblat în mijlocul poporului Său printre cele șapte sfeșnice. Reflectarea Lui era ca soarele la amiază.

„Noi umblăm în lumină ...”

Voi nu vă veți întoarce la lucrurile din lume. Voi ați murit pentru lume și ea este moartă pentru voi. Voi umblați numai în Hristos, călăuziți prin Isus Hristos. Eu Îl iubesc, căci El m-a iubit mai întâi. El revarsă binecuvântările Sale peste noi. El ne

întinde mâna și ne primește în părtășia Lui, Împărăția Lui. Noi suntem acum fii și fiice ale lui Dumnezeu. Încă nu a fost descoperit ce vom fi. Dar când va apare, îi vom fi asemenea Lui și vom avea un trup proslăvit. Căci noi îi vom vedea așa cum este El.

„Atunci vom umbla în lumină, în lumina minunată ...”

Îl iubiți? După un mesaj așa de tăietor, aud cu plăcere dacă oamenii cântă în rugăciune și-L slăvesc în Duhul, înaintea Lui. Nimic nu este mai minunat decât cântările vechi. Așa este. Eu iubesc felul vechi de cântări de la Rusalii, nu vocile școlite care întind tonul până când se învinețește fața. Atunci nu se mai știe ce se cântă. Eu îi ascult cu plăcere pe cei care nu pot ține tonul, dacă au primit binecuvântarea de la Rusalii. Ei cântă. Ce minunate sunt cântările și melodiile despre cruce.

Să mai cântăm:

„O, ce dulce sună Numele lui Isus!

O, cum vindecă El toate durerile!

Și cum aduce El pace și bucurie,

fiecărei inimi credincioase ca de copil!

Cor:

O ce dulce sună, când cântă o inimă despre Isus!

O, ce dulce sună, când cântă o inimă despre Isus!

Ce Nume scump este Isus, O, cum ne face El fericiți;

Că poporul Său, eliberat de păcate,

se bucură înaintea Lui.

Cântați cu putere în Numele lui Isus,

mărturișiți cu curaj slava Lui,

Până ajungem în ceata care va fi încununată

și se închină înaintea Lui.

O, ce dulce sună când o inimă cântă despre Isus!

O, ce dulce sună când o inimă cântă despre Isus!”

Amin!